

ANT

Haftalık Dergi • 10 Aralık 1968 • Sayı: 102 • 125 Kuruş

Tiki Top

CAGRI

Partimizin bu son derece kritik döneminde yukarıda işaretlenen rahatsızlıkların tesbiti ve giderilmesi yolunda yaptığımız bu çalışmaya bütün partili kardeşlerimizi katılmaya ve yeni katkılarda bulunmaya çağrıyoruz. Tabançan gelen bu sese kulak vermek ve partimizi düştüğü bu çıkmazdan kurtarmak için gereklili çabayı göstermek, yüksek sorumluluk mevkilerini işgal eden TİP yöneticileri ve partimizin parlamentodaki temsilcileri için kaçınılmaz bir görevdir. Bu görevi yerine getirmedikleri takdirde tabançanın sorumluluktan kurtulamayıcılığıdır.

Bookings like Yankton
to Sioux City
October Sixteen
O'Connor

İninde sorumluluktan kurtulamayacaklardır Relik Özgür
Maraş İlçesi Fatih ilce Baskani
Rektörler Öğretmenler ve Baskani
Mehmet

İSTANBUL HAYSIYET DIVANI

HAFTANIN NOTLARI

Tural sahnede!

Harbiye'deki orduevinde Genelkurmay Başkanı Cemal Tural'ın başkanlığında yüksek komutanların ve Birinci Ordu bölgesindeki bütün komutanları albaların katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Bir buçuk saat süren toplantı özellikle son öğrenci hareketleri, grevler ve mitingler üzerinde durmuştur. Tural, yukarıda bir Rusya varken Sovyet donanmasının Akdeniz'e inmesinden sonra güneyde ikinci bir Rusya doğduğunu ileri sürerek NATO'nun daha da gerekli hale geldiğini belirtmiş.

NATO aleyhisi genclere bu durumun anlatılmasını, gençlik hareketlerinin ölenmesini istemisti. Tural, ayrıca siyasi ıktidara yakınığını göstermek için de «Hükümet kuvvetlidir.

Memleketin bütünlüğünü bozacak her türlü davranış, müsamaha göremez» demiştir. Genelkurmay Başkanı, ayrıca kuvvetli bir ordunun disipline bağlı olması gerektiğini de belirtmiştir. Tural'ın düzenlediği toplantı basına sızdırılmamasına büyük dikkat göstermesi özellikle dikkat çekmiştir.

1
aralık

Sıkı takip!

■ Emniyet Genel Müdürü Hayrettin Nakipoğlu, Genel Müdürlüğü Önemli İşler Müdürü ve İstanbul Emniyet Müdürgü yetkilileri, İstanbul'da on saat süren bir toplantı yapmışlardır. Siyasi şubenin bütün elemanlarının da katıldığı toplantıda, Önemli İşler Müdürü Turan Sener «Solcuların tehlike arzettiklerini ileri sürürek çok sıkı şekilde izlemelerini istemiştir. Amerikan CIA teskilatının Türk emniyeti ile işbirliğini de sağladığı söylenen Önemli İşler Müdürü, solculara karşı alınacak tedbirler üzerinde de durmuş. «Emniyet teşkilatına sizmaz isteyen solculara da engel olmamızıza demistir. Nakipoğlu ise, öğrencilere kuruluşları ile burlara paralel çabası gösteren kuruluşları ve sol cephe olanlarını iyice tanımamasını istemiştir. Gerek Tural'ın Orduevi'nde yaptığı konuşma, gerekse emniyyette yapılan toplantı, geçen sayılarında da belirttiğim gibi, son NATO toplantılarından sonra özel büyüğeli Mc Ghee'nin ve CIA görevlisi Amerikan Büyükelçi Robert Komer'in geliş ile beraber anti-emperyalist ve sosyalist güçlere karşı baskılardan ve teriplerin artırılacağı kanıtlanmaktadır. Emniyyeteki toplantı ilginç bir yanı da, güvenlik kuvvetleri mensuplarının arasında sol düşünceye inananların artmaktadır olduğunun yetkili kişilerce de teslim edilmesi olmuştur.

Yağ skandalı

■ Yağ skandalı kahramanlarından Regat Gomel, Uluslararası bir toplantıda Türkiye'yi temsil etmek üzere Odalar Birliği Meslek Komitesi tarafından görevlendirilmiştir. Olay AP milletvekilleri arasında da tepkiyle karşılanmıştır. Millet Meclisi'nde bu konu ile ilgili bir sözleşmeli soru önergesinin görüşülmesi sırasında AP'li Osman Ali Hocagil, «Bu durumda özel teşebbüsü nasıl müdafaa edebilliriz. Utanmazlıkta yarışa gitmiş... Bu Ticaret Odası, Odalar Birliği neye yarar?» demiştir.

AP'nin seçim gideri

■ Dördüncü Büyük Kongre'ye sunulan bütçeye göre AP'nin 1969 milletvekili seçiminde resmen harcamak üzere ayrıldığı para 6 milyon 11 bin 4 liradır. AP, 1969 yılında 9 milyon 36 bin 11 liri harcayacaktır. Bu paramın 3 milyon 500 bin lirası, devletten, 3 milyon 750 bin lirası ise adaylar yapacağı bağışlardan karşılanacaktır.

Sükran'ın ordusu

■ AP Büyük Kongresi'nin aldığı kararların işgânda, önumlü deki günlerde patiak verebilecek olaylarda kullanılmak amacıyla toplum polisi tegâtilerini genişleten ve kadrosunu artıran kanun tasarısunun işgâlîleri Komisyonu'nda görüşülmüşdür. «Bord Sükran'ın hazırladığı tasarıya göre, gerekli görülen her ilde toplum polisi tegâtiler kurulabilecek, her tür silah, gereg ve araçla donatılmış polis komando ekipleri meydana getirilecektir.

2
aralık

aralık

NATO'nun tehdidi

■ Sovyetlerin Pravda Gazetesi'nde, NATO'nun İtalya, Yunanistan ve Türkiye'deki saldırıcı faaliyetleri ile sosyalist ülkeleri tehdit ettiğini ileri süre bir yazı yer almaktadır. Pravda'ya göre, Amerika, kolonializmi yeniden kurmak gayretleri ıgindedir. Sovyet silahlı kuvvetlerinin organı Kızıl Yıldız Gazetesi'nde çıkan bir başka makalede ise, Amerikan 6. Filosu'nun Akdeniz'dechalkların özgürlüğünü kısıtlamak ve utandıracı bir jandarma rolü oyنانmak fizere bulunduğu ülkeleri sürülmektedir. NATO'da öteden beri sürdürülén silahlamanın Sosyalist ülkelerde silahlandırip 3. dünya savasını yaratacağı anlaşılmaktır.

Mao'cu parti

■ Sicilya'nın Modica kentinde bir Marksist Leninist Komünist Partisi kurulmuştur. İtalyan Komünist Partisi'nin yerini tutmak üzere kurulan bu Mao'cu partisinin kurucularına göre partinin tarihi rolu Sicilya'daki halk kitlelerinin öncülüğünü yapmak için İtaliyalı bir cephe kurulacaktır. Öte yandan uzun süredir yeni kabinenin bir türlü kurulamaması dolayısıyla İtalya'da kesmekeş adamaklı artıus, Sicilya'da tarım işçilerinin zam isteğiyle greve gitmesi üzerine çıkan çatışmalarda polisler işi lascılı öldürmüştür, 50 işçi de yaralanmıştır.

3
aralık

aralık

Komer ve Sunay

■ CIA'nın mutemed adamı ve Amerikanın yeni Türkiye Büyükelçi Robert Komer'in itimatnamesi Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay tarafından, gençliğin ve devrimci güçlerin bütün tepkilerine rağmen, kabul edilmişdir. Komer'in Çankaya'ya geliş sırasında olağanüstü güvenlik tedbirleri alınmış, sabahın erken saatlerinden itibaren yolun lidi yanına toplum polisleri ve sivil görevliler yerleştirilmiştir. Bununla da yetinmemiş, Komer'i büyüğelikten cumhurbaşkanının bir otomobilin şoför Çankaya'ya götürmüştür, sonra da geri getirmiştir.

Bati'ya hayır!

■ Yugoslav Devlet Başkanı Mihailo Tito, «yenî bağımsız komünist devlet» in kurulusunun 25. yıldönümü dolayısıyla yaptığı basın toplantılarında batılıların yardım teklifine kesin olarak hayır dediğini açıklamıştır. Savaş sırasında karargâhında yaptığı basın toplantıda Tito, yalnız batıdan değil, Amerika'dan da yardım istemediğini belirtmiş, ayrıca gerek Amerikan, gerekse Sovyet donanmalarının Akdeniz'de bulunmasına karşı olduğunu söylemiştir. Tito'ya göre sosyalist ülkelerde artık Stalin metodlarına ve şartlarına dönülmeli de mümkün olmayacağı.

4
aralık

aralık

Milyonlar ve Stad

■ İzmir'de Halkapınar Stadi inşaatında Yeni İstanbul Gazetesi'nin müteahhit patronu Kemal Uzan'a 14 milyon liralık haksız kazanç sağlandığı ileri sürülmektedir. Spor İşlerini tedvirle görevli Devlet Bakanlığı'na verilen bir dilekçeye göre, stadın yapılacağı arsa üzerinde inceleme yapan bir bilim kurulu inşaatın klasik beton temeli yerine, zeminin bataklık olması nedeniyle «beton kamiks» sistemiyle yapılması gereği yolunda rapor vermiştir. Bu nedeniyle inşaatın klasik beton temeli sistemle yapılması kararlaştırılmış, böylece malzeme 56 milyon liraya düşmüştür. Dilekçede, Kemal Uzan'ın bu yoldan 14 milyon liralık haksız kazanç sağladığı ileri sürülmektedir. Devlet Bakanı Kamil Ocak'ın bu konuda derhal bir açıklama yapması gerekmektedir.

Tahkikat açıldı

■ Haziran ayında İstanbul Üniversitesi ve Teknik Üniversitesi'ne bağlı fakülteler ile resmi ve özel yüksek okullarda başlatılan işgal ve boykot hareketlerine katılan 462 öğrenci hakkında İstanbul Savcılığı soruşturma açılmıştır. «Gerevli sahıslara cebir istimali suretiyle vazifelerini yapmakta men gereğesile açılan soruşturma sonunda 206 öğrenci hakkında dava açılmıştır.

Sömürürü

■ Sultanahmet Sanat Enstitüsü'nün yüzüncü yıldönümü dolayısıyla düzenlenen sergiye fakir halk çocukların alıcılarının ve göz nûrunun ürûnleri olan eserler çok ucuz fiyatlarla bazı imtiyazlı kişilere satılmış, bu eserlere emek veren öğrencilere hiçbir hak tanınmamıştır. Bu yağma öğrenciler ve öğrencileri arasında tepkiyle karşılaşmıştır.

Kürşad davası

■ Yayınladığı bir haberde Turizm ve Tanıtma Bakanı Kürşad ile eşine hakaret ettiğini gerekçesiyle dokuz ay hapse mahkûm edilen gazeteci Necdet Onur, Yargıtay'a başvurarak kararı temyiz etmiştir. Temyiz layihesinden anlaşılıguna göre, Toplu Basın Mahkemesi'nde mahkûmiedadı kararına, İlye Nazım Erdem muhalif kalmıştır. Erdem, muhalafet serhinde gerek Kürşad'ın, gerek eşinin Kıbrıs bunalımı sırasında Yunanistan ile telefon görüşmede yaptığı sabit olduğunu belirterek «iki devlet arasında en kritik günler içindeki hasın toplantılarına iştirak eden kocası sebebiyle bu hussusa bazı önemli hususları bilmesi düşünülecek bir kadının böyle bir konuşmada vereceği her karşılığın özel bir değer taşıyacağı şüphe gösterecektir. Bir gazetecinin gördüğü işin en tabii neticesi olarak bunu hemen kamuoyuna belli etmesi, en tabii görevi sayılmak lazımdır gelir demektedir.

5 Aralık

Grevde cinayet!

■ Maden İş Sendikası'na bağlı işçiler tarafından 5 Kasım'dan beri Magirus montaj sanayii işyerinde sürdürülüğe olan grevde Hamit Durmaz ismindeki grev göçüsü, greve karşı çıkan işveren tarafından ustasına Abdurrahman Sevinik tarafından tabancası ile ağır şekilde yaralannmıştır. Bu üzücü olaya tanık olan işçiler, meselenin bir silreden beri işverenin kastılı olarak işçileri polisi çatıştırarak grevi durdurmak istemedenin bir sonucu olduğunu söylemişlerdir. Olay yerinde 110 polis ve 60 jandarmadan görevlendirilmesi, bazı silahlardan buluların grev kontrolün yanını tutmasa da iddialı doğrulanmaktadır.

Orta Doğu krizi

■ İsrail - Ürdün sınırında patlak veren çatışmalardan sonra Orta Doğu yeniden bir barut fıçı haline gelmiştir. Önümüzdeki günlerde Orta Doğu'da yeniden bir İsrail - Arap Savası'nın başlanmasından endişe edilmektedir. Bu arada Komünist Partisi'nin resmi organı Pravda son derece önemli bir açıklama yaparak Sovyetler Birliği'nin Orta Doğu'yu kendi güvenlik alanı içinde gördüğünü belirtmiş ve bu bölgede «Tehlikeli bir patlamayı hog görmeyeceğini» bildirmiştir. Londra'daki gözlemlere göre, Pravda'nın bu açıklaması, Doğu-Batı dengesine yeni ve ciddi bir unsur getirmektedir.

6 Aralık

Boğazlar Statüsü

■ Sovyet Komünist Partisi'nin resmi organı Pravda Gazetesinin de Çanakkale Boğazı'na zetesine verdiği bir haberde, Amerika'nın iki savaş gemisini bir gün kalmak üzere Karadeniz'e göndermeye tasaradığını bildirmiştir. Cumhuriyet'in verdiği habere göre ise, Dyess ve Turner isimli iki Amerikan savaş gemisinin de Çanakkale Boğazı'ndan Marmara'ya, oradan da Karadeniz'e açılacağı öğrenilmiştir. Prvda Muhabiri, olayla ilgili olarak şu bilgiyi vermiştir: «Amerika'nın Karadeniz'e savaş gemisi gönderme planı, Ortadoğu'nun çok karışık olduğu bir zamana rastlamıştır. Davetsiz misafirlerin ziyaretleri, muhakkak ki, Rusya'nın bitişindeki bir bölgede yeni karışıklıklar çıkarma amacıyla gümektedir. Pravda'nın Muhabiri, ayrıca, Karadeniz'e gidecek Amerikan gemilerinden birinin nükleer başlık taşıyabilen torpedo - füzelerle donatılmış olduğunu da bildirmiştir. Birleşik Amerika Dışları Bakanlığı sözcüsü gemilerin Karadeniz'e çıkışını doğrulamış, ancak bunu tahrif amacıyla gütmediğini ileri sürmüştür. Türkiye Dışları Bakanlığı Sözcüsü ise, Amerikan gemilerinin Karadeniz'e geçişinin Montrö Antlaşması'na uygun bulunduğu ve zamanında izin alındığını bildirmiştir. Orta Doğu krizinin şiddetlendiği sırada Amerikan gemileri yenil sorular yaratacaktır.

7 Aralık

Gençliğin İsyani

■ Gençlik hareketleri yeniden bütün dünyaya yayılmaya başlamış, hazırlan olayları özellikle batık ülkelerde coreyan etmişken bu defa geri bırakılmıştır. Halklardan gençlik hareketleri göstermiştir. Geçen hafta Misir ve Pakistan'da gençlik hareketleri patlak vermiştir. Hafta sonunda ise Madrid, Brüksel, San Francisco, New York ve Mexico şehirlerinde gençler sokak hareketlerine girerek yer yer polislerle çatışmıştır.

Gençlik Forumu

■ İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi anfisinde üniversitede dekanlar, hocaları ile 2500'e yakın öğrencinin ve Magirus'un grevi işçilerinin katılımıyla büyük bir forum yapılmıştır. İşçilerin ilk defa üniversitede konuşmalarını sağlayan bu forumda Hukuk Fakültesi öğrencileri sözleşsi, öğrenci hareketlerine karşı çıkan yetkilileri şiddetle eleştirek «Eyleme başladığımız gün Genelkurmay Başkanı boykotunu zararından sön etti. Oysa Genelkurmay Başkanı'nın görevi Türk Silahlı Kuvvetlerin savasa hazırlamaktır. Tural yetki sınırları aşmıştır. Boykotların milli güvenliğe aykırı olup olmadığına ancak Atatürk gençliği karar verebilir» demiştir. Bundan sonra hep bir ağızdan «İşçi - Gençlik Elele» slogan dakikalarda tekrarlanmıştır.

HAFTANIN YORUMU

DOĞAN ÖZGÜDEN

Çıkaryol Çağrısı

TÜRKİYE'nin tek sosyalist örgütünü aylardan beri sarsan kısıtlı gelişmeler içerisinde nihayet beklenen çıkış gerçekleşmiş, partinin gerçek sahibi olan taban kendi sorunlarına sahip olarak sesini duymuştur. Sosyalist kavgayı en ön safa veren yüzlerce TİP üyesinin yayınladığı ÇAĞRI, partinin içine düştüğü son bunalımları nedenlerinin yüzeydeki kişisel çekişmelerde değil, çok daha derinlerde bulunduğu belirterek partinin yıllardır çözümlenmemeyen temel sorunlarını bir bir tesbit etmekte, bu sorunların karşılıkla suçlamalarla değil, anesz tabandan gelen, sorunun köklerine men, TİP'e gerçek bir sosyalist parti niteliğini kazandıracı bir toplayıcı bir muhalefet hareketiyle çözülebileceğini açıklamaktadır. Yayınlanan çağrı, şüphesiz partinin bütün sorunlarını enince ayrıntılarına kadar tesbit etmek yeteneğinde değildir. Esasen buna imkân da yoktur. Önemli olan, bütün partillilerin üzerinde birleşileceği asgari müstereklere bulmak ve partinin gelişmesini sağlayacak bir düzine ve eylem platformu yaratmaktadır. Bu görüşleri oluşturmak, hatalı yanları varsa düzeltmek ve partinin sosyalist çizgisini kesin hatlarıyla çizmek, bu toplayıcı muhalefet hareketine katılacak ve katkıda bulunacak olas bütün TİP'lerin ortak çabalarıyla mümkün olacaktır.

TÜRKİYE halkın mutluluğu için gerekli göründükleri gerçek sosyalizme adım adım bağımsızlık kavgası ile beraber gitmek kararında olan TİP'ler bugline kadar yetkili kurullarda hiçbir şekilde dikkate alınmayan görüşlerini maddi açıdan açıklamışlardır: Şimdiye kadar birleşimsel örgütlenme yapan parti artık derinlemesine örgütlenmeye gecmek ve sosyalist bilinç sahip militan üyeler yetiştirmek zorundadır. Parti yönetiminde bürokrat sendikacaların hegemonya kurularına yol açan tüzük hükümleri değiştirilmelidir. Kritik ve otokritik mülseseleri harekete geçirilerek parti içi demokrasi sağlanmalıdır. Genel başkanın merkez yürütme kurulunda, merkez yürütme kurulunun de genel yönetim kurulunda denetlenmesini sağlayacak ve genel başkanın sorumluluğu bulunduğu kurullara danışmadan görüp açıklamasını öngörecek tüzük değişiklikleri yapılmalıdır. Bilimsel şekilde merkezden planlanan ve militan üyeler yetirtilmesi amacı güden bir eğitim programı uygulanmalıdır. Bu sosyalist eğitimin gerçekleştirilmesi ve partinin izleyeceği yolu saptanması için bilim kurulunun tam bir bilimsel bağımsızlık içinde çalışması sağlanmalıdır. Son çatışmalarda yetersizliği ortaya çıkan parti programının sosyalist bir parti programı haline getirilmesi için çalışmalar başlanmalıdır. Gençlik örgütleri ve sendikalar gibi yandaş kuruluşların destekini kazanmak için sıratlı harekete geçilmelidir.

GÖRULDÜĞÜ gibi, bu görüşler, ne su şahsin ne de bu şahsin görüşleridir. Son kongrede Türkiye'nin dört bir yanından gelen delegelerin ortaya koyduğu somut isteklerdir. Bu açık gerçek kâfisinde, tabanın hareketini belli kişilerin malî gibi göstermek yada sadece eprogramı değiştirmekten ibaret bir çaba saymak gayretleri iflas etmektedir. Taban artık kesin sözünü söylemiştir. Somut meseleler ortadadır. Peki, bunlar nasıl çözülecektir? Şüphesiz bunları çözüme bağlayacak olan büyük kongredit. Önümüzdeki günlerde toplanacak olan olaganüstü kongre kişisel çekişmeler içinde gegerse bir sonuç almak mümkün olamaz. Bu bakımından tabanın olaganüstü kongreye sahip olması, kişisel çekişmeler meydandan vermeden kendi görüşleri doğrultusunda tüzük tâdillerini gerçekleştirmesi ve gerekli kararları alması lazımdır. Daha sonra Genel Yönetim Kurulu'na kimler seçilsin, yeni yöneticileri bu tüzük değişiklikleriyle ve kongre kararlarıyla bağlamak tek çıkışyoldur. Eğer olaganüstü kongre gündeminde tüzük değişiklikleri alınamaz ve kişisel çekişmeler ağır basarsa, daha uzun vadeli bir çalışma ile, İlçe ve İl kongrelerinde de işleye işleye görüşleri 1969 seçiminden sonraki büyük kongreye götürmek ve geç de olsa orada sonucu almak imkânı vardır. Zaman şüphesiz taban bu güçlü hareketinden yana çalışmaktadır.

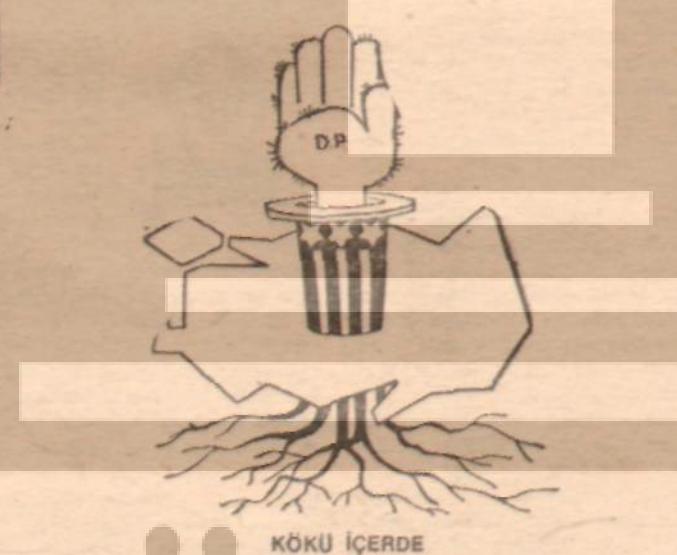
GÖZ GÖRE
YALÇIN ÇETİN

SOSYALİSLERDE:

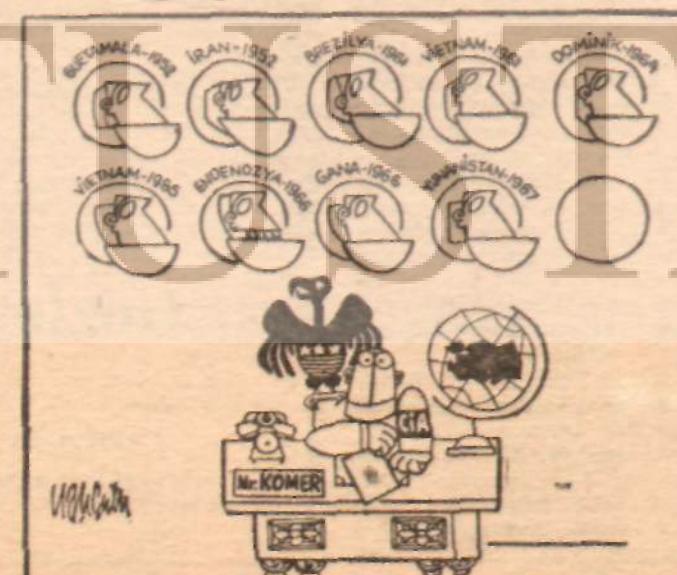
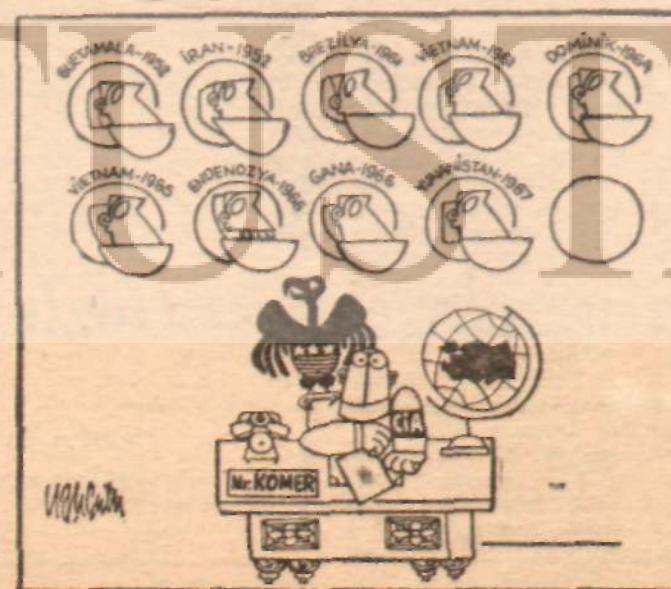
BEN
YAZILALIM

BOZULALIM

BIZ
BİR SIRAYA DİZILELIM.

KÖKÜ İÇERDE

BÜYÜK KONGRE AP'YI ÇIKMAZA SÜRÜKLEDİ

FETHİ NACİ

YAŞAR UÇAR

Fethi Naci ve Yaşar Uçar mahkûm oldu

ANT mensupları hakkında ikinci mahkûmîyet kârası gezen cuma günü ikinci Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilmiş ve arkadaşımız Fethi Naci ile eski sorumlu müdürmüüz Yaşar Uçar, komünizmi övme suçu ile 1,5 yıl hapse ve altı ay da temniyeti umumiye nezaretinde bulundurulmaya mahkûm edilmiştir.

Fethi Naci, dergimizin 7 Kasım 1967 tarihli sayısında Sovyet İhtilâl'inin 50. yıldönümü dolayısıyla «Ekim İhtilâl Elli Yaşında» başlıklı bir yazı yazmıştır. Yazının sonunda da Atatürk'ün 1920 yılında mecliste yapmış olduğu Türk - Sovyet ilişkileriyle ilgili bir konusmayı iktibas etmiştir.

Cumhuriyet Savcılığı yazıyı gedikli fetvaci Sühi Dönmez'e inceletirmiştir. Dönmez de verdiği bilirkişi raporunda «Atatürk'ün o günkü dış siyaset lehî ve memleketin mevcut şartları içinde mecliste yapmış olduğu konuşmayı Rus proletér İhtilâlinin 50. yıldönümü kutlamak havası içinde ve komünist sistemin çeşitli alanlardaki başarısını gösteren bir yazdan sonra nakledilmesi ile Atatürk'ün sözlerinde varsa olarak kullanılmış komünizmin övündüğü» bildirmiştir.

Cumhuriyet Savcılığı bunun üzerine 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde T.C.K.'nın 142/4. maddesine göre Fethi Naci ve Yaşar Uçar hakkında dâva açmıştır.

Cuma günü duruşmada dergimiz avukatı Mügür Kaşa Canpolat savcının iddialarını hukuki bakımdan inceleyerek gürütmüştür.

Fethi Naci ise, yaptığı savunmada, özetle şunlar söylemiştir :

«Ekim İhtilâl 50 Yaşında» yazısı, kutlama havası içinde yazılmış bir yazı değildir. Ekim İhtilâl'inin 50. yıldönümü dolayısıyla dünyada ve Türkiye'de bütün gazetelerin ve dergilerin yazalar ve tekrîkâr yazarlıklarının günderde, haftalık bir aktüâlîte dergisinin aktüâlîteyi okurlarına verebilmek amacıyla hazırladığı bir yazıdır, objektif bir yazdır. Sadece kuru rakamlar veren bir yazdır.

Atatürk'ün meclis zabıtlarına geçen sözleri övgü vasfında değildir, tâhilî vasfındadır. Bunun için yazının sonuna eklenmiştir. Ve yanlış anımları önlemek için Atatürk'ün sözlerinin hangi tarihte ve niçin söyleendiği bilhassa belirtilemiştir.

Atatürk'ün sözleri o günün şartları içinde söylemek mecburiyeti duyuimus sözler değil. Atatürk'ü dış politika uygun sözlerdir. Nitelikle Atatürk şartlar tamamıyla değişikten sonra da, örneğini verdigimiz telgraflarda Ekim İhtilâl hakkında aynı görüşleri -bu defa övgülerde katarak tekrarlanmıştır.

Yazının mahkûm edilmesi, gerçekle, Fethi Naci'nin değil, Atatürk'ün mahkûm edilmesi olacaktır. Atatürk'ün sözleri de Marx'ın, Lenin'in, Stalin'in sözleri gibi 142. maddeye giren sözler sırasına sokulmuş olacaktı.

Hîçbir övgü kasdi olmadan yazılan, sadece kuru rakamlara dayanan ve Ekim İhtilâlinin olus şartlarını ve 50 yıl içinde gerçeklestirdiklerini objektif olarak aksettiren yazda ileri sürülen suç yoktur. Bu o kadar aksıktır ki, aleyhîki bilirkişi raporu tek kişi tarafından hazırlandığı halde, geçmişte Prof. Sühi Dönmezlerle Fethi Naci arasında husumet olduğu halde, yeni bir bilirkişi heyeti teşkilini ve yeni bir tetkikatı bile talep etmedi. Şimdi talep edilebilecek tek şeyi talep ediyoruz: Beraatimizi.»

Bundan sonra duruşmaya kısa bir era veren mahkeme heyeti bilahare yazamus kül halinde tetkikinde komünizmi övme mahiyetinde bulunduğu neticesine varılarak her iki sanığın da birer sene altışar ay hapislerine ve İstanbul'da altışar ay süre ile emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmalarına oybirliğiyle karar verildiğini açıklamıştır.

Mahkûmîyet karar süresi içinde temyiz edilecektir.

ADALET Partisi dördüncü Büyük Kongre başlayacağı 29 Kasım sabahı, gazetelerin birinci sayfalarındaki şu başlık aslında çok geyler anlatıyordu:

DEMİREL, «Kim seçilirse, onuna çahşurum» dedi.

Tam bir Amerikan işadamı kafası ile hareket ettiğini bu sözleri ile ortaya koyma ve son dakikada 24 saat öncesine kadar işbirliği ettiği «Ummetçiler» sırt çeviren Demirel, bir tek kişiyi sagırtmamıştı. Kongre arefesine kadar Bilgiç ve Turgut ile aynı safa görünen Demirel, «iade-i itibâr» peşindeki Bayar gibi yapıp, 180 derecelik bir dönüşle teşkilatı elinde bulunduran ve seçime gânsları fazla görfinen «Yeminiller» rampa etmeye bir sakince görmemişti. Daha doğrusu, ilerde başına dert olabilecek Turgut ve arkadaşlarını işin başında ekarte etmeyi tercih etmişti...

«Ummetçiler», Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu gruplarının yönetimini ele geçirmek için çahşurken, «Yeminiller» Aydın Yalçın'ı gözden çıkartıp, bütün çalışmalarını teşkilata ve büyük kongre delegelerini şartlandırmaya yöneltmişlerdi... Bu arada Bayar'la da ilişkî kurulan «Yeminiller» iade-i itibâr peşinde koşan DP liderini, bu yoldaki önergenin kongreden istifa etmesinin yolunun kendilerinden geçtiğine inandırmışlardır. Kongrenin bir gün öncesine kadar olup-bitenlerden habersiz, kendi aralarında bir takım kulis çalışmalarına gömülmüş olan Turgut ve Bilgiç, uyandıklarında hem Demirel, hem de Bayar tarafından yarı yolda bırakıldıklarını anımsadı amma, iş isten çoktan geçmiştii...

Seçim gecest toplanan «Ummetçiler», Tevetoglu'nun tasnife itiraz etmesini kararlaştırasa, fakat bunu haber alan Aydın Yalçın da aynı yolda bir müracaatta bulunmak için harekete geçmiştir. Noter hizurunda yeniden ve tam 30,5 saatte sayılan oylar, itiraz edenlerin hakkı olduğunu göstermiş. Yalçın lehine bir takım kılıçık sahîkârhâklar yapıldığı ortaya çıkmıştır. Böylece Yalçın yedede düşmüş, yerine Genel İdare Kurulu'na Tevetoglu girmiştir.

Kongrede dağıtılan 30'a yakın listein hemen hemen hep içinde Yüksel Menderes'in adının bulunması, oy sayısının 1447 gibi rekor bir rakama ulaşmasını sonucunu doğurmıştır. Bu arada, Demirel rakipsiz genel başkan olarak üçüncü defa AP Genel Başkanlığına seçilmiştir.

Pazaresi ve Sah geceleri sabaha kadar toplanan Bilgiç - Turgut ve arkadaşları son durumun muhakemesini yapmış ve tek çıkış yolun, genel başkan yardımcılarından ikisini ele geçirmek olduğu yolunda karar almuglardır. El altından durum Demirel'e ilettilmiş, fakat teklif reddedilmiştir. Bu durum karşısında Turgut ve arkadaşları kesinkes bir mütade-

leyi başlatmak zorunda kalmış ve ilk anda bakanlar kurulandan toplu istifa tehdidini öne sürmüştürler.

Olayların bu şekilde gelişmesinde, pazar gececi bazı bakanların katılmasıyla Demirel'in evinde yapılan toplantı büyük rol oynamıştır. Turgut, Sükran, Bilgiç, Tekin ve Erdem genel idare kurulundan çekilmeyeceklerini, bakanlık görevine devam edeceklerini bildirmiştir. Bunun üzerine Demirel, «Peki öyleyse bakanlık istifa edeceğin yolundaki haberler ortakta dolaşmaya başlamıştır. Sükran ise elini masaya yurarak söyle bağrmıştır:

— Bu Genel İdare Kurulu ile çalışılmaz beyefendi...»

Ummetçi bakanlar Demirel'e karşı istifa tehdidini kullamıyorlar.

Ötekiler gittikten sonra Sükran ile Demirel başbaşa kalmış ve Demirel, İçişleri Bakamın kongredeki tutumundan dolayı ağır şekilde yermiştir ve, «AP'li polise coplata sizsiniz, bu büyük hatâdir, demîstir. Sükran, polisler hakkında gerekeni yapacağını söyleyince bu kez Demirel söyle konuşmuştur:

— Toplum Polisi, sizin emri kumandanız altında hareket ettiğine göre, yanlış iş yaparsınız Farnk bey, yanlış iş yaparsınız.»

Demirel ile bütün köprülerin atıldığından söz etmiş ve 1969 seçimlerine birlik ve beraberlik halinde gidilmeli takdirde başarisizliklerle karşılaşmanın mümkün olduğunu, bunun sonumusunun da isyan eden 6 bakan olacağını söylemiştir.

Demirel, gazetecilerin 6 Bakanın istifası ile ilgili sorularını «Hiçbir mülahâha bulunmuyor diye yazın» şeklinde cevaplandırınca, gece başbakanın istifa edeceğî yolundaki haberler ortakta dolaşmaya başlamıştır. Bu arada 6 bakanın yalnız Mehmet Turgut istifa mektubunu Demirel'e ulaşmıştır. Bütçe öncesinde öteki beş bakanın da istifası ile yeni kabine kurma güçlüğü ile karşı karşıya kalmamak için Demirel, Turgut'un istifasını açıklamak yerine cebinde gezirmeyi uygun bulmuştur.

Tam bir aymaza düşen Demirel, Türkiye Büyük Millet Meclisindeki odasında Devlet Bakam Atabaylı, Savunma Bakam Topaloğlu ve Enerji Bakam Sezgin ile uzun süre çatış yolu aramıştır. Bu sırada, gestili istihbarat kaynaklarından gelen raporlarda, eski DP'illerin siyasi haklarının ladesi ve anayasasının değiştirilmesi yolunda büyük kongrede alınan temenni kararının özellikle ordu saflarında ve Çankaya'da geniş yankılar uyandırdığı bildirilmiştir.

Demirel, Sah günü temasında kendisinin yanlış anlaşıldığından söz etmiş ve 1969 seçimlerine birlik ve beraberlik halinde gidilmeli takdirde başarisizliklerle karşılaşmanın mümkün olduğunu, bunun sonumusunun da isyan eden 6 bakan olacağını söylemiştir.

Gözle Kaş

Partiyi batırma, arkadaş!
Başların çarptığı aynı taş!..

Can YÜCEL

Halk ve gençlik

AP'H
Sükran'ın
toplum
polisleri
nihayet
AP
Kongresi'nde
çoplarım
AP'lilere de
indirdi!

Istifa ettikleri söyleyen altı Bakan, kardeşi bir kalp krizi sonunda öldüğü için İzmir sizinden uçakla Bahkesir'e gitmek zorunda kalan Bilgehan'ı uğurlamak için gittikleri Esenboğa hava alanı seref salonunda bir toplantı yaparak Demirel'in temas ve düşünceleri ile ilgili olarak topladıkları haberlerin değerlendirmesini yapmış ve direnme kararını almışlardır. Bu arada, seçimlerde yolsuzluk yapıldığı sabit olursa bunu da «Yeminliler» aleyhine kullanmayı planlamışlardır.

Kelimelerin tam anlamda Demirel'in basının derde girdiği strada, Amerika Birleşik Devletleri'nin CIA ajansı yeni Büyükelçi Sunay'a güven mektubunu sunmuş ve aynı gün ancak önemli buhranlarda ortaya çıkan finans Şellefyan ve Ankara'ya gelerek Demirel ile «Ummetçilerin arasında bulmak için gönülük arabuluculuk çahşemalarına başlamıştır.

Arabuluculuk yapmak üzere finans Şellefyan tekrar sahneye çıkıyor.

Once Demirel'in evinde ziyaret eden Şellefyan,萨h günde Bilgiç ile Esenboğa hava alanında bir görüşme yapmıştır. Saat 14.30'dan 16'ya kadar süren Şellefyan-Bilgiç görüşmesinde uzlaşmaya sağlanacak yol bulunamamış, bunun üzerine Şellefyan Demirel'i ziyaret etmiştir. Demirel'in evinde yapılan görüşmede Şellefyan, Bilgiç'ile taviz verilmesinin şimdilik uygun politika olacağını tezi üzerinde durmuş ve en küçükca işin yeni Genel İdare Kurulu'nun en kısa zamanda toplanması ve tartışma konusunu gündeme alınmasa olduğunu kararlaştırılmıştır.

Aşında Genel İdare Kurulu'nun yapacağı toplantı hakkında stres buhrana hiçbir çözüm getirmeyecektir. Çünkü, önemli olanın Merkez Temsilciler Meclisi'nin 20 Aralık'ta yapacağı

toplantıdır. İl temsilcilerinin, Genel İdare Kurulu üyelerinin ve belirli sayıda parlamento temsilcisinin katılacağı Merkez Temsilciler Meclisi'nde dört genel başkan yardımcı için seçim yapılacakdır. Eğer, «Ummetçiler» genel başkanlıklardan ikisini alırsa, bir noktada Demirel'e karşı büyük bir zafer kazanmış olacaklardır.

OZEL SEKTÖR

Ticaret Odası ve Koç'un hisse senetleri

SİYASI partilerdeki kaynaşmalar devam ederken içyüzünden geçen hafta açıkladığımız İstanbul Ticaret Odası'nda da bir takım iç çekişmeler son günlerde ışık kapısı olarak başına aksetmiştir.

Aslında Ticaret Odası İdare Heyeti seçimleri tamamen bir formalitedir. Oda Yönetim Kurulu daima beş on gedikli tüccar arasında birbirine devredilmektedir.

Ticaret Odası'nın Yönetim Kurulu başkanlığı ise daima aynı sahaa verilmektedir: Behçet Osmanoğlu... 1960'dan beri yönetim kurulunu başkan olarak Osmanoğlu, aynı zamanda Vehbi Koç'un temsilcisiidir.

İşte böyle bir formaliteden ibaret olan yönetim kurulu seçimlerine bu yıl ilk defa Salih Binbay istenildi bir üye itiraz etmiştir. İtirazda belirtildiğine göre, meclis başkanlığı üç toplantıya mazeretsiz gelmeyen meclis üyeleri tütükle göre müstafı sayı yerlerine yedeklerini getirmeden seçime gitmiştir. Bu bakımından seçimler完善 ve batıldı.

Bu itiraz üzerine İl Seçim Kurulu'ndan bir hakimler heyeti odaya gelerek evrak üzerinde incelemeler yapmış, ilgilileri soruya çekmiştir.

İl Seçim Kurulu'na yeterlik

Sosyalist mücadele oldum olsa gengiğe önem vermiştir. İşçiler, köylüler, emekçiler, sömürülerin dünyayı yeniden kurarlarken çoğu zaman gengiğin yanlarında bulmuştur. Sosyalist savassta çok genç insanın alın teri ve kani vardır. Hangi kökden gelmiş olursa olsun doğrudan gengiğe insan inandıklarını, doğrunun yanında bulunmayı istemistir. Çağımızda da bu genç insanın önemini iyice belli etmiştir. Genç insan dünyanın düzeltmesine, haksızlıklara, zulümüne karşı tek milleti koymusut. Çağımız, başka idareler gengiğin saldırısına karşı devler yüklenmiş, esilen sınıfların hareket halindeki, her yönyle vurucu gücü olmuştur. Bu güç gittikçe de ağırlığını daha çok duyurmaktadır. Bütün genişliğiyle bir büyük savasın yükünün ağırlığının önemini bir kısmını artırtıtan da taşıyan gengiğin bekleyen tehlikeleri elbette vardır. İşçiler, köylüler savaslarında kendilerine nası sağlayıp, tartışmaz bir yol çizmişler, bu yolda her gün biraz daha nasıl başarıya doğru gidiyorlarsa, gengiğin de kendisine böyle sağlam, sağlam bir yol çizmesi gereklidir. Daha doğrusu bazı yönleriyle gereklidir.

Çağımız gengiğinin, bugünkü dünyada en büyük özelliği coğrafyasıyla kendisini emekçilerin yanında bulmasına yardımçıdır. Çağımız gengiğin çoğu zaman da emekçilerin yanında onların dumén suyunda doğmuşuyor, onlarla eple vermiş savagıyo. Bazi zamanlarda, bazı yerlerde de bütün yetkiye elinde toplayıp emekçiler savagının önderliğini eline alıyor. İste bundan dolayı da gengiğin sorunları daha da ağırlaşır, büyür. İste bundan dolayı da gengiğin örgütleri, parti örgütleri gibi, kendini toparlamak, tam disipline uymak zorluluğunu duyar.

Az gelişmiş bir memleketin gengiğe daha büyük bir sorumluluk aittır. Az gelişmiş ülkelerde emekçiler bilinçli olarak örgütlenmedikleri için gengiğe çok büyük devler düşmektedir. Örneğin Türkiye az gelişmiş bir ülkedir. Komprador burjuvası memleketin üstünde bir karasaban gibidir. Köylünün üstünde yüz yillardan bu yana bir zümre dağı gibi duran ağılla işbirliği yapmıştır. Softaları da emrine almıştır. Bir de çağımızın en büyük sömürük gücünün askerlerini getirip yurdumuzu işgal etmiştir. Türkiye bütün anlamları işgal edilmiş bir memleketidir. Bu düşkünlük kötü durumlardan Türkiye'yi kurtaracak bir tek güvə vardır, o da emekçi güçdür. Bürokratlar, bütün öteki yan tabakalar, ne kadar güçlü olursa olsunlar, Türkiye'yi içine düşüğüne bu çıkmazdan emekçiler olmadan kurtaramazlar. Soyut millî kurtuluş savası dedikleri savas tarzı geçili epsey bir zaman olmuştur. Bir milletin millî kurtuluşu, kompradorluğun doğusundan sonra, artık sosyalist savastan başka bir şey olamaz. Bu iki iki dört eder gibi bir gerçektir. Sosyalist savas da ancak ve ancak emekçiler verirler ve ancak

kurulu seçimlerini iptal edeceğini sezmiş Oda Meclisi ve Yönetim Kurulu başkanlıklarının isyancılığı aside tutmak için 30 Kasım cumartesi günü kendilikle risinden seçimi yenilemeye karar vermişlerdir. 30 Kasım günü seçim için tekrar toplantı yapılmış, fakat gürültülü paturtadan, karşılıkla ithamlardan dolayı seçime gidilememiştir.

Bu toplantıda ortaya atılan ithamlardan birine göre, Meclis Başkanı yukarıda belirtilen usulsüzlüğü kasteden yapmıştır. Arka arkaya üç toplantıya mazeretsiz gelmeyen 16 meclis üyesini mahsus değiştirmemiştir. Zira Ticaret Odası bünyesinde bu gediklerin kargasında oldukça kuvvetli bir muhalif grup teşekkürü etmiştir. Osmanagaoglu bu grup kendisine elleri öller, ve

sosyalist savas emekçiler başarıya ulaşırılar. İdris Küçükömer'in dediği Türkiye'de artık bir sınıf olmağa doğru gidecek bürokrat tabaka, emekçiler adına bir sosyalist savas sürdürbilir, kazanabilir mi? Bizim istediğimiz, şimdi sınıf olmağa doğru giden bu tabakanın emekçilerin yanında da sosyalist mücadeleye girmesidir. Bu mümkün mü? Emekçiler onları bu savasa katmak için ellerinden her gelen çabayı göstereceklerdir. Emekçilerin bu yolu kurtuluş savasında tez günde başarıya ulaşmamaları bürokrat tabakanın tez günde emekçilerin yanında olup olmamalarına bağlıdır biraz da, Bürokrat tabakalar emekçilerin yanında olurlarsa emekçiler milli kurtuluş savasımızı daha kolay ve daha çabuk başarıya ulaşırılar.

Türkiye'de gençlik kendi örgütlenirken, emekçileri de örgütleyecektir. Gençliğin başarısı emekçileri bilinçlendirdiği örgütlediği ölçüde olacaktır. Bir geyi bir büyük gergi hic unutmamalı: Gençlik emekçileri örgütler, onları bilinçlendirirken, emekçilerden de çok sey öğrenecek, başka bir yönden de kendi bilinçlenecektir. Gençliğin bir yerde sınırı dardır. Gençliğin büyük deneyleri yoktur. Yaşam karşısındaki deneyisizdir. Gençliğin gücü damarlarındaki taze kan, sönürlüne birlik olma namusu, bağımsızlığını yitirmiş bir memleketi kurtarma vatan severliği, bilimsel metoddur. Emekçiye sonsuz yaratıcılıkta olan olan yaşamadır. Gençlik içiyle bilimsel metoduya gelecektir, kitabıyla kalemiyle gelecektir. emekçilerden de yaşamın yaratıcılığını öğrenecektir. Sınıfsal bilinc tek yönlü değildir. Ne tek başına kitapta öğretikleri, ne tek başına yaşamın öğretikleridir. Bilinc bir bütündür ve ikisi bir araya gelmeden, getirilmeden savaş yarım kahr, bu savaşta aksaklılar olur. Sosyalist savas tarihinin beside çok öğretikleri var. Bir tanesi de savasın imkanını bulmuş emekçi halkın hic yaşılmadığıdır. Yanimamış ve başaruya ulaşmıştır. Bir elimiz kitaptaya bir elimiz yasamda olacak. Erkekçinin elinde olacak. Sosyalist kavgada başka türlü başarıya ulaşmanın mümkünü yoktur. Sonsuz bir yaratmada olan emekçi halktan, kitaplardan öğrenmişimizden daha çok öğreneceğiz. Halkla alıverisi sağlamasak, onun elini tutmak, onuna birlikte yaşamak, savaşmak imkânını bulamazsa bu kavgada başarıya ulaşamayız. Emekçi halk o yanda, biz bu yanda bocalar dururuz. Hem de sittin sen. Halka ulaşabilimek, onuna birlikte bir savaşa başlayabilimek elbette yolların en zorudur. En zordur ama en sağlamdır da. Sağlıklı bir sosyalist dünyayı bagka türk kuramayız. İlk önce varacığımız gerçek bu olmalıdır. Yalpalamak bize çok gün yitirir. Gençliğin gücü ister istemez halkın gücüyle birleşecektir.

Halka varmak, onu bilinçlendirmek dururken parti içindeki sen ben doğusuna katılmak bir genç kusaşa, sosyalist savasa hic bir şey kazandırmaz.

disi aynı zamanda Sigorta Sandığı'nın da başkanıdır.

Aylık 5 bin lira olan Sigorta Sandığı Müdürü, başkanın bu emri karşısında derhal bir başbütün, çekip telefona sarılmış ve İş Bankası ile Akbank'a talimat vererek Koç'un 4 milyon liralık hisse senetlerini sandık adına satın almıştır.

Bugün piyasada bir kalemede 4 milyon lira nakid temin etmenin ne demek olduğunu erbabı bilir. Tabii sigorta sandığından 4 milyon birden Koç'un şirketine yatırılmışa Ticaret Odası'nın karışmasına hiç şahmamak lazındır. Zira, odayı meydana getiren tüccarları hepse nakid buhran içinde kırmamaktadır ve Koç'a gösterilen iltiması kolay kolay affetmeyeceklerdir.

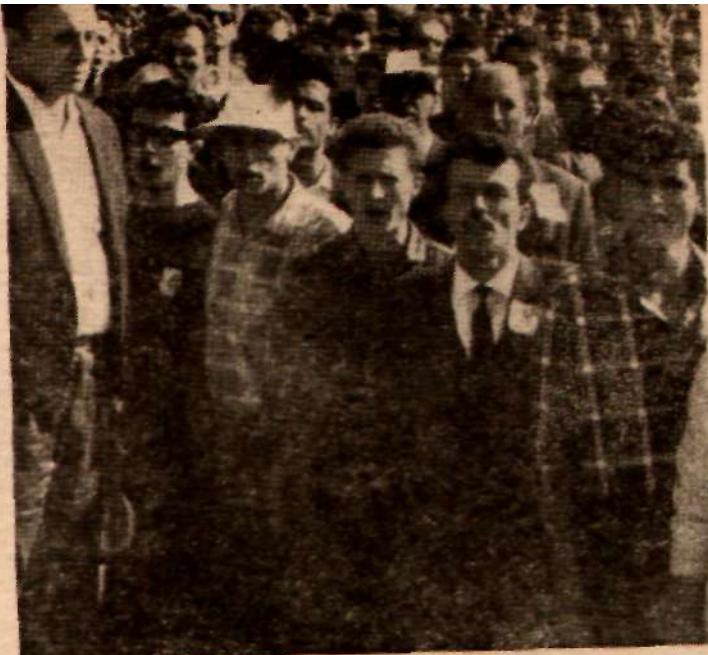
28 Kasım günü Oda Yönetim Kurulu Başkanı Behçet Osmanagaoglu Ticaret Odası Memurları Sigorta Sandığı Müdürü Semsettin Güler'i makamına çağırarak sandığa alt paralarдан 4.000.000 lira ile derhal Arçelik hisse senetleri alınmasını emretmiştir. Osmanagaoglu bu emri verebikti, çünkü ken-

TİP Olağanüstü Kongresine taban sahip çıkmalıdır!

AYBAR
— Ne merkez... —

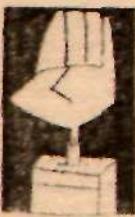
AREN
— ... ne de grup! —

GETİREBİLMEĞİ tabii edilen olsusuz geligine rağmen, Türkiye İşçi Partisi'nin Olağanüstü Büyük Kongresi'nin toplanması, isteklere ekiken her iki tarafın da isteğiyle kaçınılmaz hale gelmiştir.

Sadun Aren ve arkadaşları, olağanüstü kongreyi toplayabilmek üzere gerekli beste bir delegen imzasını elde etmek için 11 Aralık'ta, 3 ve 4 Aralık günlerinde Genel Başkan Mehmet Ah Aybar'ın başkanlığında toplanan Merkez Yürütme Kurulu, olağanüstü büyük kongrenin toplanmasını genel yönetim kurulundan istemeye karar vermiştir.

Bu konuda yapılan açıklamada özette şöyle denilmiştir:

«Merkez Yürütme Kurulumuz, Sadun Aren ve Meclis grubumuzdaki 7 arkadaşının gerçekce aykırı beyanları şahıslarla ug茲asayırlılığı haline getirdiklerini ve sekiçə hizipçılık faaliyetlerine girişiklerini, büyük kongre kararlarına ve seçim sonuçlarına karşı gelecek tüzük hükümlerini cündiklerini tespit etmiştir. Aren ve arkadaşlarının büyük kongreden bu yana, büyük kongredeki taahhütleri ne aykırı olarak muhalefetin parti organları dışında ve basın yoluyla yaptıkları ve böylece bölgeli faaliyetleriyle parti birliğini ve beraberliğini bozmaya çalışıkları ve devamlı bir huzur-suzuk kaynağı oluşturdukları bir gergektir.

Son olarak da Aren ve arkadaşlarının büyük kongreyi olağanüstü toplantıya çağrımak için imza toplamaya başladıkları, basında yayımlanan bildirilerden öğrenilmiştir.

Normal 3. Büyük Kongre'den çok kısa bir zaman sonra olağanüstü kongreye gidilmesi için tarihik etilikleri obaylar dışında hiçbir sebebi yoktur ve böyle bir işlem dünya siyasi tarihinde esne rastlanmamış bir skandaldır.

Aren ve arkadaşlarının tüzük hükümlerine göre kesin İhracılarımı gerektirecek faaliyetleri sabit bulunduğu halde, büyük kongreyi olağanüstü toplantı için harekete geçmiş olan bu himselflerin kongreden önce hayaliyet divanına sevk edilemelerini ve üyelik görevlerinin askıya alınmasını Merkez Yürütme Kurulumuz uygun bulmuştur.

Merkez Yürütme Kurulumuz, olağanüstü büyük kongrenin partisi kendi emellerine alet etmek için harekete geçmiş bulunmak Sadun Aren ve arkadaşlarına haksızlıklarını dersi vereceğini inanmaktadır. Bundan dolayı seçimler arifesinde parti içinde tarihik edilen bu maksat ve olsusuz gelişmelerle kesin şekilde son verilmesini saglamak

ve kongre kararlarına saygı, her türlü tezvirden arınmış, güdü, birbirine saygı ve inanmış sosyalistlerin gönüllü rahatlığı ile çağrılacağı bir örgüt haline getirebilmek için merkez yürütme kurulumuz derhal olağanüstü kongreye gitilmesini genel yönetim kurulundan istemeyi karar altına almıştır.

Büyük Kongre delegelerimiz bu kış aylarında işlerini, güçlerini bırakarak ve ağır mali fedakarlığı da损耗arak normal kongremizde pek kısa bir zaman sonra tekrar toplantıya çağrılmıştır. Teklifi merkez yürütme kurulumuz sorumluluğunu müdürü olarak büyük üzüntü ile genel yönetim kuruluna götürmektedir. Ancak bunun ve belalının Aren ve arkadaşlarına ait bulundugunu da gerek hileyimizin, gerekse delega arkadaşlarımızın gereği gibi takdir edeceklerine inanmaktayız. Tek tesellimiz tabanın alacağı karalarla partimize yeni bir hız kazandıracaktır.

Merkez Yürütme Kurulu'nun bu açıklamasından sonra inza toplantılarına lüzum kalmadığı için Aren ve arkadaşları dağlıkları Anadolu'dan geri dönmeye başlamışlardır.

Genel Yönetim Kurulu'nun vereceği karara göre kongrenin yeri ve tarihi belli olacaktır. Büyük bir ihtimalle TİP Olağanüstü Büyük Kongresi Şeker Bayramı ile İlbaş arası, Ankara'da toplanacaktır. Merkez Yürütme Kurulu, karşı tarafın beste bir imzayı toplaması kuvvetle muhemedi olduğuna göre inisiyatifi ele alarak kendiliğinden kongreyi olağanüstü toplantıya çağrımakla olumlu bir davranışta bulunmuştur. Aren ve arkadaşlarını haysiyet divanına vermemek ve kongrede konuşmak imkânlarını ortadan kaldırılmamak da yerinde bir karar olmuştur.

Esasen TİP Genel Merkezi, kendi bünyesindeki çözümler dolayısıyla bir an önce bir çözümü bulmak zorunluğu ile karşı karşıya kalmıştır. Nitelik Merkez Yürütme Kurulu söyle-

rinden Şükran Kurdakul ve Doç. Dr. Murat Sarıcı geçen hafta bir görevlerinden istifa etmişlerdir. Her iki üyenin de Sadun Aren tarafına katılımları söz konusu değildir. Ancak genel merkezin tutumunu da tasvip etmemektedirler. Nitelik Doç. Dr. Murat Sarıcı genel başkanlığı gönderdiği istifa mektubunda «Karşılıkla suçlamaların sürüp gittilini ve hatta şiddetini daha da artırdığını üzüllerék görmekteyim. Kamıca bu tür kişisel suçlamalar ve hücumlar partije anacak büyük zarar vermektedir.

Ayrıca genel merkezin davranışı da Merkez Yürütme Kurulu'nun 20 Kasım 1968 tarihli toplantılarından sonra yayımlanan bildiriye uygun düşmemektedir.

Bu durunda, merkez yürütme kurulu bildirisinde de kabul edilen sakincalara rağmen olağanüstü büyük kongrenin toplantı zorunu hale gelmiştir.

Sımdı bütün mesele, bu kongrenin partisi içine düştüğü çıkmazdan kurtarıp kurtaramaya çalışır. Bu konuda en doğru teşhis yine taban koymustur.

Yapılması zorunu hale getiren olağanüstü büyük kongre, kişisel besiplamaları bir yana bırakarak tabanın çağrısında belirtilen temel rahatsızlıklara eğilim, sımdiki yöneticilerin ve onlara muhalefet eden parlamento üyelerinin de olumlu katkılarıyla bu sorunları çözmek için gerekli tüzük ve program değişikliklerini gerçekleştirmek zorundadır.

Yeni genel yönetim kurulu seçimi, bu değişikliklerin gerçekleştirilmeden yapıldığı takdirde,

TİPİ KURTARACAK TABAN'DIR!

kazanan kim olursa olsun, partiyi okşamazdan, hatta belki de bölünmeden kurtaramayacaktır.

Nitelik, seviyesiz yayınlarıyla parti içi iktisafın bu derecede büyümüşinde birinci derecede rol oynayan ve şimdi de Sadun Aren'in en büyük handikap teşkil eden Cetin Altan, büyüklik fikrasında herkese sosyalistik dersi verip «Santa» da, Jurnal-

Ve kazara grupları bu partilerden ayrılrarsa, o zaman partinin yöneticileri seçim yerine kös kös gidip evlerine gireceklidir.

Cetin Altan'ın hangi partiyi ve hangi grubu kasattığı gayet açık. «Bizleri yöneticiliğe seçmemesiniz, TİP de seçime gitmemes demektir bu!

Ve aynı Cetin Altan, yine TAS fikrasında TİP'in tabanını açık açık tehdit etmektedir:

«Pek yeteneksiz ve pek dedikodu olduğu oraya çıkan yöneticiler kadro değiştiği an, sosyalist akım birkaç misli hızla girecektir. Seçim kampanyasına Kadroyu değiştirdip değiştirmemek olağanüstü kongreye gelecek delegelerin bilinc seviyesi ile ilgili bir olaydır. Değiştirmelerse dört yıluk bir geçikmenin rehber onlara alt olacaktır.

Seçimlerden sonra herkes kendileri eğlenecektir:

— Hani başa girecektiniz? diye.

Bir miting yapamayacaklardır. Çevrelerinde hiçbir bilinçli sosyalistin desteğini bulamayacaklardır. Radyolarдан ve gazetelerden yararlanamayacaklardır. Halk kötülerini şirkleyemeyeceklerdir. Ve kendilerine yetmiş bir fırsat kötüye kullanmış olmanın acısını yönetici kadroyu değiştirinceye kadar geleceklerdir. Sonunda da değişiceklerdir ama başına zaman kaybetmeli olacaklardır.

Ve o zaman kimseye :

— Ne bilsem aldandık, demeye yüzleri bulunmayacaktır.

Bütün uyarmalar yapılmış, Türk kamuoyunun dikkati boyukluklarını üstüne çekilmiş ve peynir düzeltmesi gerektiği ortaya konmuştur. Ve şimdilik son bir fırsat daha yaratılmıştır.

Bu fırsat iyi kullanırsa kılınır.

Kullanılmazsa mesedeyi o zaman başka formüllerle gözlemek gerekecektir. Ve mutlaka çözülecektir mesesi. Bugünkü sosyalist akımın gücü buna yeterlidir.

Sadun Aren ve arkadaşlarının, tedadüfen aralarına katılmak bulunan Cetin Altan'ın ekiseli hattırası tatmin edilmemiği takoide partili bölmek şeklindeki bu küçük hesaplarına ortak çıktılarını sanıyoruz. Son sözü taban söyleyecektir.

Gerekli tüzük değişiklikleri yapıldıktan ve Çağrı'da yer alan getirildikten sonra tabanın yagıtıcıları kongre kararına hâline geçtiğine seçimi sevmeye, seçimi kaybedenler de dahil, bütün partililerin saygı göstermesi ve partinin bütünlüğünü koruması şarttır.

Bilim

CINGAR tavanda koptuydu. Şimdi iş yine, kozağın tavanda paylaşılmasına hâliysa eğer, orda söylemek gerekiyor. Bir çok yerde, çözümlenmeden gayri bir çözüm getirmeyecektir. Onun işin, en iyisi, işi kökünden tabanın işi olarak ele almalı, üzerinde tartışılan konular kişisel çatışmalar alanından çıkarıp tabanın somut yağıntısına çakılınır. Yoksas her bir fikir, ne denli doğrusu olsun, karşı yana bir saldıri silahı olmaktan öteye varamaz bir işe yaramaz.

Bunun işin tabanı, somut yağıntısını, eksikliğini ve fazlasını, lüle bir belirleyip ertaya koymaındır; varlığıyla ortaya çıkmadır. Bilim, herbirinin neyi, nüfusunu yoldaşlığını bilmemişiz hocaların birbirlerinin tepesinde saldıdıkları falaka değil, doğrudır. Bilim, emekçileri iktidara götüren yolda tabanın tutarlı bir eylem bilincine varmasını, halkla ilişkili kurma-

sun ve bu ilişkiye doğru kurmasının sahiyacık aracılığıdır. Ama ne var, bilim de, buradaki doğrunun hazırlayıp bir doğru değil, herdaim olus hâlinde bir doğru olduğunu söyler. Yani eylem tutarlı olacaktır; önce bilinen tutarlı eylem yoktur. Halkla ilişkili doğru kurulacaktır; kurulacak doğru ilişkili yoktur.

Onun işin işe, tabanın bilimce eksikliğini hadi ölçüde duyduğu bugünkü ortamda, bilimin doğrusu yanlış: buna yatkın hocaların son üç-beg aydır söylemeye uygun ya da dorunu gördükleriyle değil, aneak tabanın sorunlarıyla ve tabanın sorunlarından girdiği dilekleriyle belirlenebilir. Taban bütün sorunlarıyla varlığını ortaya koymak ki bilim soyuttan somuta varma sürecine girilsin, hocalar elinde değnek olmaktan çıkış, sınıfı yarar İslah olsun.

T. AGAOĞLU

YALNIZ ANADOLU

BATI KRİZİ ATLATTI MI?

Burhan T. ENER

KASIM ayının ikinci yarısında batı ekonomilerinin bir yıl içinde kargılaştıkları üçüncü sarsıntıya tamk olduk. Olaylar hızla gelişirken ve sonra da zahiri bir sonuca bağlanırken dikkatler daha fazla de Gaulle'in cesareti ve boyun eğmeyiği üzerinde toplandı. Yapılan yorumlarda bir yandan de Gaulle'in ne yapmak istediği hakkında tahminler yürütüldürken, diğer yandan bazı kişiler generalin bu hareketini ağır, riskli bir cesaret eseri olarak nitelidiler. Son krizin gerçek bir değerlendirmesini yapabilmek için dikkati kişilere çok kapitalist ekonominin özelliklerine ve mekanizmasına çevirmek gereklidir. Bu açıdan yapılacak bir değerlendirme ile son üç krizin ortaya koyduğu bazı sonuçları ve dersleri de görmek mümkün olacaktır.

Fransa neden böyle bir probleme karşıladı? Önce bu soruyu cevaplandırımlı, 1958'de İşbaşına geldiğinde bir devalüasyon yapan de Gaulle, kendi yönetim yıllarında dış ticaretin önemini kavramış bir zihniyetle altın ve döviz stokunu geliştirdi. Sağlam durumuna güvenerek, diğer batılı ülkelere paranan dış ödeme gücü hakkında övgüler verdi ve Amerika'ya meydan okudu. İçinde bulundugumuz yinha başında Fransız frankının altın kadar sağlam olduğunu ileri sürüyordu. Mayıs ayında doğan öğrenci ve işçi hareketleri politik ve toplumsal havayı gerginleştirirken, sermaye huzurunu yitirdik. Gerginlik gitgide artarken sermayenin önünde iki şık vardı: Güvensiz ortama rağmen elde tutulmak yada yurt dışına kaçmak. İkinci şık, Fransa'nın aleyhine de olsa, sermayedarin lehine olduğu için, sermayeyi yurt dışına akışa geçti. Aynı dönemde işçi sıcretlerine yapılan zamlar fiyatlarla yandı, bazı sıcretler yeniden ayarlamak gerekti ve sıret-fiyat spiralinin bu hızla gidiş, 1968 başında Kasım'a kadar genel fiyat seviyesinde %10'a yakın bir artış yarattı. Dış ticaret güclü ve ticaret bilançosunun Ekim sonuna kadar olan devrede verdiği açık 4,4 milyar frankı buldu. Kötü gidisi bir son vermek amacıyla 12 Kasım'da bazı tedbirler alındı: İskonto haddi yükseltildi, bankaların Merkez Bankası'nda tutukları ihtiyatların oranı artırıldı ve kredilere bir tavan kondu. (Batı ekonomilerinde enflasyonist baskını önlemek için sık sık başvurulan çareler.) Tedbirler rağmen problem hafiflemedi. Yurt dışına sermaye kaçışı gitgide hızlanmaktadır ve kaçışın yedi Batı Almanya idi. Çünkü Fransız para gitgide zayıflarken Alman markı en sağlam para olarak göze çarpıyordu. Franklin devalüe edilmesi (yani dış değerinin düşürülmesi) İhtimali arttıkça, frankı mark'a çevirip elde tutmak ve devalüasyondan sonra tekrar frank'a çevirme kolay bir kazanç yolu olarak gözükmemektedir. Borsaların kapatılmasından önceki 4 hafta içinde Batı Almanya'ya akan yabancı paraların değeri 4,5 milyar dolar idi. Sadece son üç gün içindeki miktar 1,8 milyar dolara yakındı. Spekülasyon kendini besliyerek gelişmekteydi. Spekülasyon eğilimi arttıkça franka güven azalıyor, bu güven azaldıkça devalüasyon ihtimali yükseliyor ve spekülasyon daha da artıyor.

DURUM tehlikeli bir sahaya girince Avrupa borsaları kapatıldı. Batı para piyasasının başında gelen 10 ülkesi Bonn'da toplandı. (Amerika, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Kanada, İsviçre, Hollanda, Japonya, Belçika). 10'ların meselesi bu kadar ciddiye alıp toplantıya koşmaları şüphesiz Fransa'ya duyduları sempatiden ileri gelmiyor. Franklin içinde bulunduğu durum özellikle İtalyan Miretti, Belçika frankını ve İngiliz sterlinini de tehdit etmekteydi. Krizin bu kadar genişlemesi halinde dolar da ikinci bir sarsıntıya kargasızlaşacaktır. Soruna çözüm bulmak istiyen 10'lar toplantıda iki şık tartıştı: Franklin devalüasyonu yada markın revalüasyonu (yani markın dış değerinin haleen mevcut kurdan daha yüksek bir değerle yeniden saptanması), Almanya revalüasyona şiddetle karşı çıktı. Yoğun çalışmalar sonucunda resmi bir karar alınmamakla beraber frankın devalüe edileceği anlayışı içinde toplantı sona erdi. Kamuoyu devalüasyona muhakkak nazarlılık bakmaktadır. İdl. Fransız basını de Gaulle'ü fizibiltil bir havaya eleştirdi. Le Monde, «Rejimin kendisi devalüe edilmişdir»; J. J. Servan Schreiber, «De Gaulle'ün Fransa'sı Almanlara karşı en önemli muharebe olan iktisadi muharebeyi kaybetti» diyorlardı. Alman basını ise sanki bir zafer kutuyordu. Almanya'nın en büyük gazetesi olan Bild-Zeitung, «Şimdi Almanlar Avrupa'nın 1 numarası» diye haykırıyordu.

Bu atmosfer içinde de Gaulle'ün devalüasyonu reddetmesi daha çok iktisadi olmayan nedenlere dayanmaktadır. Problemin özü ise şüphesiz iktisadi idi. Devalüasyon yerine alınan belli başlı tedbirler şunlardır:

- İhracat yapan endüstriyel desteklenecek, ihracata vergi iadesi yapılacak.
- Yurt dışına çıkacak olan Fransızlar 500 franktan fazla verilmeyecek, iş adamları ise en çok 2000 frank çikartabilecekler.
- Ücret ve fiyatlar dondurulacak. Fiyat artışıyla mücadele edilecek.
- 1969'da Pasifik'te yapılması düşünülen nükleer ilaç öngörülen donatım kredileri % 60 jesi için öngörülen donatım kredileri % 60 oranında düşülecek.
- Çoçuk tasarrufuyla 1969 bütçesindeki 11 milyarlık açık 6 milyar franka indirilecek.

ALINAN tedbirlerle Fransız ekonomisi sakinlik bir devreye girmiştir. Atılan adımlarla frankın eski sağlamlığını kavuşturacağı şüphelidir. Yurt içinde doğacak bazı politik hareketlerin iktisadi hayatı yeniden problemlere itmesi beklenmelidir. (Dogaçak hareketler ya benzer sonuçlar yaratacak yada şiddet kullanılarak bastırılmak istenecektir.)

Burada kısa olarak Almanya'nın durumuna da değinmeye yarar vardır. Batı Alman ekonomisi 1968 yılında bir durgunluk geçirmiştir. Durgunluğu gider-

mek fizere kamu harcamaları 2 milyar dolar arttırmıştır. Bu tedbirin rahatlatıcı etkisi kendini göstermiş ve 1967 yılında produktivite %7 artarken, gayrisafi millî hasıla da %5,5 yükselmıştır. Dış ticaret dengeyi 1965'te 6,5 milyar mark açık vermişken durum gitgide düzelmıştır. 1967'de 9,7 milyar mark olan dış ticaret fazlasının bu yıl da 10 milyar marka yakın olacağı umulmaktadır. 10'lar arasında, son 5 yılda, parasının dış değeri en az oynama göstermiş ülke Batı Almanya'dır. Bu nedenlerle bir yandan spekülatörler mark'a hileci etmeleri, diğer yandan da markın revalüasyonu Bonn'daki toplantılarında önemli bir şık olarak ortaya çıkmıştır. Almanya revalüasyonu reddetmekle beraber diğer ülkelerin baskıları karşısına gelen tedbirleri almak yoluna gitmiştir: a) İhracata %4 vergi koymak, b) İthalattan alınan vergileri %4 azaltmak. Bunun sonucu olarak ihracat azalacak, ithalat artacak ve dış ticaret fazla da düşecektir. Bu tedbir aslında fildi bir revalüasyondur. Fakat, sadece Almanya'nın ithalat ve ihracatı ile ilgili olduğundan, kısmi bir revalüasyon demek daha doğrudur.

FRANSANIN ve Almanya'nın durumlarını ortaya koymaktan sonra son krizin, daha doğrusu son üç krizin bize gösterdiği bazı hususları şu şekilde toparlayabiliriz:

- 1) Sosyalist blok ve üçüncü dünya ülkeleri, batı ülkelerinin sömürü sahalarını daraltıktan, kapitalist ekonomiler ciddi dış ödeme sorunlarıyla kargaşamakta ve bu sorunlar ekonominin tümünü sarımsaktır.
- 2) Sermayenin çok önemli bir rol oynadığı kapitalist ekonomilerde toplumsal huzursuzluklar sermayeyi korkutmaktır, kaçırılmaktır ve ekonomik problemlere yol açmaktadır. Batı ülkelerindeki iş çeligmeleri su üstüne gitmekçe sermayenin bu hassaslığı ekonomik hayatı daha önemli bir rol oynuyacaktır.
- 3) Kapitalizmin bugünkü safhasında batı ülkeleri arasındaki ekonomik bağlar çok gittigemiş olduğundan birinin kargasızlığı kriz diğerlerini de ilgilendirmekte ve tehdit etmektedir.
- 4) Kaderini (isterseniz büyük ölçüde diyelim) piyasa mekanizmasına bağlı olan kapitalist ekonomilerde, kriz kendi içinden bir çığ gibi büyümekte ve spekülasyon olayı serbest piyasa mekanizmasının bir parçası olarak çok önemli ve tehlikeli bir rol oynamaktadır ve oynuyacaktır.
- 5) Son olarak, başkentteki «Batı krizi atlattı mı?» sorusuna da cevap vermek gereksiz: Kasım ayında doğan kriz de daha öncekiler gibi geçittirilmiştir, fakat batının ekonomik yapısı, ileride daha ciddi problemler yaratacak olan tohumları içinde sakiamaktadır.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ÜYE

Emekçi halkımızın biricik umudu olan ve Türkiye'nin kurtuluş savaşını yürütmek gibi tarihi bir sorumluluğu yüklenmiş bulunan Türkiye İşçi Partisi zor bir dönemin esigidir. Partimizin içine düştüğü bu bunalım, yüzeydeki nedenlerle son kongrede ortaya çıkan bir durum değildir; nedenler çok daha derinlerde yatmaktadır.

İnmiyoruz ki çözüm yolu yeni ve eski yöneticilerin yaptıkları gibi karşılıklı suçlamalarla değil, partinin bünyesindeki rahatsızlıkların üzerine cesaretle eğilmekle bulunacaktır.

İşçi Partisi Yöneticileri bugüne kadar Türkiye'nin temel sorunlarına sağlam teşhisler koyamamış, gerekli çözüm yollarını gösterememişlerdir. Partinin örgütlenme ve eğitim sorununu çözememişlerdir. Partinin politik stratejisi içinde yandas kuruluşları gerektiği gibi değerlendirip bunlardan yararlanma yoluna gidememişlerdir. Şu noktayı özellikle belirtmek isteriz ki, kuruluşundan bu yana partimin yönetimine katılan bütün

yöneticiler, birbirlerini ne kadar suçlarsa suçlasınlar yapılan bu hataların ve bugünkü bunalının birinci derecede ortak sorumlusudurlar.

Bugün partimizi düştüğü bu çıkmazdan kurtarabilecek herhangi bir yönetici otorite de mevcut değildir. Böyle bir otoritenin kişisel ağırlıklarla da sağlanmasına imkân yoktur.

Partimizin kökten gelen rahatsızlıklarını isabetle teşhis edebilecek ve yarının sosyalist Türkiye'ni kurmak yolunda köklü çözümler getirebilecek tek güç, partinin gerçek sahibi olan tabanda bulunmaktadır. Tabandan gelen, sorunun köklerine inen, TİP'e gerçek bir sosyalist parti niteliğini kazandırabilecek topayıcı bir «muhalefet» hareketi artık zorunlu olmuştur. Bu gerkenet hareket eden ve aşağıda imzaları bulunan biz Türkiye İşçi Partisi üyeleri, görüşlerimizi ve önerilerimizi bu bildiriyile açıklamayı görev sayıyoruz ve bütün partili kardeşlerimizi bu harekete katılmaya ve katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

TÜRKİYE'NİN TEMEL SORUNLARI

Türkiye'nin ana sorunu kurtuluş savaşını ekonomik yapıda verilmemiği için emperyalizme açık bir ülke haline gelmiş olmasındadır. Ulkemizin bu ana sorununun ancak bağımsızlık kavgasıyla çözümleneceğini kabul ediyor ve buna inanıyoruz. Ekonomik yapıdan geçip onu değiştirmesi gereken kurtuluş yada bağımsızlık kavgası devam etmelidir.

Türkiye halkın mutluluğu için gerekli gördüğümüz gerçek sosyalizme adım adım bu bağımsızlık kavgası ile beraber gidilecektir. Sosyalizmi kurmak için gerekli üretim araçlarının kamulaştırılması dahi bu yoldan olacak, emek-sermaye gelişkisinin çözümünü sağlayacak yol, bağımsızlık kavgasıyla girilen yol

olacaktır. Bu çizgide emperyalizme karşı meşru savunma hakkımızı gerekli yollardan kullanacağız. Bu yollar, pasif Isa politikasını kapsamayacaktır elbet..

ÖRGÜTLƏNMƏ VE PARTİ İÇİ SORUNLARI

Partımız 1965 seçime kadar hakim çevrelerin baskuları karşısında sadece kendisini kabul ettirme ve yaşama mücadele etmiş, bu yüzden örgütlenmemeyi ancak biçimse sekillə yapabilmiştir. Bu, seçime katılabilmek için zorunlu da olmuştur. Ancak seçimden sonra da sürdürülən bu çalışmanın yeni gelişmeler sağlamadığı da ha sonraki seçim sonuçlarıyla ortaya çıkmıştır. Oysa, genel se-

İMZALAR

BAKIRKÖY İLÇESİ: Oktay Öner (İlçe Yönetim Kurulu Üyesi), İlhan Aksin, Ayşe Sayiner, Yüksel Ertümen, Orhan Dökmen, Aydin Ginel, Faruk Haksal, Kamil Yiğiter, Recep Baştug.

BEŞİKTAŞ İLÇESİ: Fahrettin Yakal, Orhan Taylan.

BEYOĞLU İLÇESİ: Ferda Kazancıbaş, Niya zi Dalyanç, M. Mert, Yüksel Özbeş, Nazmi Bal, Biga Acar, Kuzgun Acar, Ferit Edgü, Hüseyin Büyükk (İlçe Yön. K.U.), Metin Anlı, K. Mert (İlçe Yön. K.U.), M. Timur Anaç (İlçe Yön. K.U.), Kemal Güller (İlçe Yön. K.U.), İbrahim Savاش, M. Niyazi Arslan, Sükrü Ezer.

BEYOĞLU İLÇESİ: Yaşar Bakar, Murat Ateş (Profesyonel sendikacılara işçi kesiminden seçilmemelidir), Feridun Aksin (İst. İl. Yön. K.U. ve İl Sek. Yrd.), Yücel Yaman, Mehmet Salmanoğlu, Galip Kalkan (43. madde demokratik tüzükle seçilen sendikacılara açık olmaz), Cevdet Yılmaz (İlçe Sekreteri - Profesyonel sendikacılara işçi olmayan kesimden aday olmaz), Hulki Sili.

CATALCA İLÇESİ: Kâzım Taş (İlçe Sekreteri)

ÇANAKKALE İLİ: Necmi Demir (İl Haysiyet Divan Başkanı)

ÇORUM İLİ: Ali Yıldırım (İl Başkanı, Büyük Kongre Delegesi), Hamdi Şahin (İl Başkan Vekili), Hıdır Özsoy (İl Saymanı), Abdullah Güle (İl Yön. K. Üyesi), Bekir Çınar (İl Yön. K.U.), İlhan Özçay (İl Sekreteri, Büyük Kongre Delegesi), Hulusi Çahk (Sungurlu İlçe Sekreteri, Kongre Delegesi), Hasan Özkar (Sungurlu İlçe Yön. K.U. Büyük Kongre Delegesi), Çetin Senol (Sungurlu İlçe Y.K.U.)

EMİNONU İLÇESİ: Avni Memedoglu, Kamil Bağrıyanık, Hayraz Karanfil, Cengiz Barlas, Hilat Yenidogan, Nursel Varlı, Şermin Uygur, Yaşar Can, Mehmet Kavas, Erdoğan Yamaç, Muammer Dingsoy, Nişan Değirmenci, İbrahim Çetinkaya, Agop Çakır, Vahit Tulis, Nermi Aksin, İbrahim Aksin, Naim Duran, Şener Sarı-

(İlçe Başkanı), A. Rıza Kaner, Mehmet Sürütü, Şefik Çağlarer, Çiçek Tuncer, Cahit Tulis, Abdi Ayhan, Veysi Sarısozen (Büyük Kongre Delegesi), Nazif Onal, Hidayet Kaya, Güray Tekinöz, Mustafa Ambarlı, Fuat Çahn, Bogos Bedikyan, Belkis Türkylmaz, Ömer Erman, İhsan Yeter, Hüseyin Adıduyulmuş, Halli Kural, İbrahim Tulis, Gülay Varlı, Hüseyin Özkan, Nebil Varuy (Aneak somut biçimde bir tüzük tadtıl tasarısı eklenmesi şartıyla), Engin Yıldız (İst. İl Sekreteri - Somut biçimde tüzük tadtıl tasarısı eklenmesi şartıyla).

FATİH İLÇESİ: Refik Özbar (İlçe Başkanı, İl Genel Meclisi Üyesi), Rezzan Özgen (İlçe Sekreteri), Muhittin Bakırsan (İlçe Yön. K.U.), Atakan Özger (İlçe Yön. K.U.), Çetin Serfidan (İlçe Yön. K.U., Büyüük Kongre Delegesi), Nazım Kazaz (İlçe Yön. K.U. - Sendikacılara yapılan hücumlara katılmıyorum), Oya Sencer, Esat Eşkazan, İslah Ersan, Engin Ersoy, Hasan Taşkın, Oktay Balta, Muammer Okay, Doğan Perinçek, Mehmet Öztekin (53. madde işçi kesiminden sadece kol emekçilerinin girmesi, sendikacılara girmemesi şeklinde değiştirilmeli), Hasan Sıvan, Niyazi Aslan, İbrahim Sönmez, Adnan Ermig, Elif Tolon, Merih Tezic, İstan Gündüz, Nabi Yağız (Büyük Kongre Delegesi), Sezen Özal, Kemal Başaran, Mithat Dehman, Ahmet Özkeskin, İhsan Oylum, Okay Alver, Fahri Çakmak, İsmail Ali (Sendikacılara işçi kesimine girmemeli), Hüseyin H. Özkarath, Müşüm Koç, Faik Akcamaz.

KADIKÖY İLÇESİ: İsmail Gültürk (İlçe Başkanı - Sendikacılara ilgili görüşlerin bir kısmında farklı düşünüyorum), Erdogan Sengenzer (İlçe Sekreteri - Sendikacılara ilgili görüşlerin bir kısmında farklı düşünüyorum), Fevzi Kotay (İlçe Saymanı), Armağan Onur (İlçe Yön. K.U.), Erdogan Şahin, Serol Teber, Semra Teber, Fatma Gürsoy, Babür Kuzucuoglu, Murat Tunçay, Mehmet Gürsel, Ataman Tangır, Yu-

suf Güler, Turgan Arınır, Turhan Sanaga, Vefik Belendir, Omer Sandıkçı, Zafer Tançit, Hacı Tamer Taner, Nurettin Eren, Dilaver Pekgazi, Tarık Tanju Kaşkal, Meryem Beer, Nurhan Öztürk, Tunç Ay, Murat Belge, Nurkulp Devrim, Erdal Yenisey, Alp Seleğ ve Müşfik Erem (İstanbul İl Yön. K. Üyeleri - Eğitim ve örgütlenmede her kademedeki gelmiş geçmiş işçi kesimlerin, bu arada bizim, ayrıca bildirdiğimizde imzaları bulunan öğretim üyelerinin de ortaklaşa sorumlu olduklarını; bılar kaç sendikacının kişisel davranışlarına dayanarak Türk İşçi sınıfının mücadelebine lâfî değil, eylemle katılan sendikacılarda kınanmasımı haksız ve mesutsız bulduğumuzu belirtiriz.)

KARS İLİ: Yavuz Yıldırımtürk,

KARTAL İLÇESİ: Kemal Koyas (İlçe Sekreteri), Kemal Cakır (İl. Yön. K. Yd. Ü.), Ayşe Karhan, Osman Karhan, Kazım Karhan, Salih Talay, İsmail Tuna (İhraçlar iptal edilmiş), Süleyman Çalayır, Ertan Saraoğlu, Recep Gürses, Safet Altepe, Rasim Albayrak, N. Ortac, Niyazi Volkanlı (İhraçların iptali şartıyla), Naci Ortaç, İbrahim Yılmaz (İhraçların iptali şartıyla), İsmet Kalyoncu, Hüseyin Bayram (İhraçların iptali şartıyla), Hamdi Uygur, Efever Süleymanoğlu, Abdi Vatansever, Ahmet Z. Ertüfekçi, Hanevi Vatansever, Hüseyin Çelep, Hafız Arpaç, İbrahim Altepe.

MALATYA İLİ: Nihat Emeksiz,

MARAŞ İLİ: Teberdar Özdogan.

ORDU İLİ: Mürsel Engin, Ertuğrul Günay (İl. Hays. Div. Raportörü),

ŞİSLİ İLÇESİ: Demirtag Ceyhun, Osman S. Arolat.

USKÜDAR İLÇESİ: İdris Küçükömer (Büyük Kongre Delegesi)

YALOVA İLÇESİ: A. Erhan Ergun (İlçe Sekreteri), Nihat Aksel, Erdogan Çigdemoglu, İzzet Alpaslan, Zeki Solak, Yurtsever Ardiç, Baha Inalkut.

ZEYTİNBURNU İLÇESİ: Bekir Yenigün (Merk Hays. Div. Yd. Ü.), Mehmet İncili.

ELERİNE

ÇAĞRI

çimden bu yana örgütlenmenin aynı zamanda derinlemesine geliştirilmesi ve sosyalist bilince sahip militan üyeleri yetiştirmesi gerekirdi. Bu yapılamadığı içindir ki, parti alt kademesindeki genel tıkanıklığın üst kademeledeki yansımıası ve 1969 seçimlerinde başarı gösterememek endişesi yöneticiler arasındaki son çatışmaların etkenlerinden biri olmuştur.

Partimizin örgütlenmesindeki biçimsel tutum, parti yönetim kadrolarının teşkilinde de kendini göstermektedir. Emekçi sınıfın parti yönetimine ağırlığını koyması amacıyla getirilen tüzük maddeleri, bürokrat sendikacılardan parti yönetiminde hegemonya kurmalarına yol açmıştır. Bu uygulamadan yararlanan işçi sınıfından kopmuş, işçi niteliğini kaybetmiş bürokrat sendikacılardan partimizin ortadan kaldırılmak için mücadele ettiği imtiyazlı durumları parti içine sokaarak bunu bir iç çekişme konusu haline getirmiştirlerdir.

PARTİ İÇİ DEMOKRASI

Parti yöneticilerinin sık sık sözünü ettikleri «demokratik merkeziyetçilik» ilkesi uygulamada sert bir merkeziyetçilik şeklini almış ve parti içinde demokratik tartışma ortamı yok edilmiştir. Sosyalist bir partinin gelişmesinde son derece büyük önem taşıyan kritik ve otokritik müesseselerinin işletilmesi kongre kararına bağlılığı halde, parti içinde en massif tenkitlere dahi izin verilmemiştir. Ayrıca, haysiyet divanlarının işletiliş tarzı, parti içindeki özgür tartışma ortamını da raltmıştır.

Bu sert merkeziyetçilik uygulaması, tabanın üst kademeleri yeterince denetlemek imkânını da ortadan kaldırmıştır. Ayrıca parti organlarının birbirlerini karşılık denetimi de bu nedenle aksamıştır.

Genel Başkanın merkez yürütme kurulunca, merkez yürütme kurulunun genel yönetim kurulunca denetlenmesi, parti tüzüğündeki aksaklılıklar yüzünden sağlanamamıştır. Merkez yürütme kurulunun düzenli toplantılar基因被进行，genel başkanı denetlemesi ve genel başkanın sorumlu bulunduğu kurullara danışmadan ve karar çıkartmadan parti adına görüş açıklaması,

partideki son bunalımın çıkışına vesile olmuştur.

EĞİTİM

Derinlemesine örgütlenme ve militan üyeleri yetiştirmesi, ancak bilimsel şekilde merkezden planlanan sürekli bir eğitim programının uygulanmasıyla mümkünildir. Oysa bugüne kadar partimizde eğitim çalışması, sadece genel başkanın konuşmalarının mecliste partimizin ortaya koyduğu görüşlerin, parti programının ve parti haber bültenlerinin tartışmasız açıklanmasından öteye gitmemiştir. Bu yüzünden ki parti yöneticilerinin başarıları ve de başarısızlıklar sosyalist bir ölçüye vurularak değerlendirilememiştir. Kademelelere seçilmek yolunda sağlanan başarılar, sadece mahalli nüfuzlara kişisel ilişkilere dayanmaktadır.

Partinin görüşlerini üyelere ve halk oyuna açıklayacak yayın çalışmaları da yapılmamıştır. Bu ihmali, parti merkezi ile üyeleri arasındaki bağların kopmasına sebep olmuştur.

Bu bakımdan, sosyalist bir parti programının temelinde yattığı gereken dünya görüşünün ve bilimsel metodu açıklayacak bir eğitimin uygulanması, gereklili yarınların yapılması zorunlu hale gelmiştir. Sosyalist eğitimin gerçekleştirmesinde ve partimizin izleyeceği yolun şartlarında bilim kuruluna önemli görevler düşmektedir. Doğrudan doğruya başkanlık bürosuna bağlı olan bilim kurulu, statü yetersizliği nedeniyle tam bir bilimsel bağımsızlık içinde çalışamamıştır. Bu bakımdan bilim kurulunun doğrudan doğruya merkez yürütme kuruluna bağlanması ve bilimsel bağımsızlık içinde çalışmasını sağlayacak bir yönetmelik hazırlanması gerekmektedir.

PROGRAM

Partimizdeki son çalışmalarla parti programının yetersizliği ve bir-

çoğ temel sorumlara gerekli açıklığın kazandırılmamış olması büyük etkenlerden biridir. Çalışmada yer alan ve parti programından kaynaklandıklarını iddia eden taraflardan her biri aslında yetersizliği sabit olan bu programın dışına düşmüştür. Merkez yürütme kurulunun yaptığı son açıklamada getirilen «Programın geliştirilmesi» önerisi de, dar kapsamlı bir çalışmaya öngördüğünden «sosyalist bir parti programı»nın hazırlanması için gerekli ortamı sağlayamamıştır.

Tam bir bilimsel bağımsızlık ve serbest tartışma ortamı içinde yapılacak program çalışmalarında Türkiye'nin sosyo-ekonomik temel yapısı, son araştırma ve gelişmelerin işliğinde yeniden ortaya konulmalı ve program bu yönde geliştirilmelidir. Ayrıca, programın yurt ve dünya koşullarındaki değişikliklere paralel olarak ileride yeniden geliştirilmesi olanakları da açık bulunmalıdır.

YANDAŞ KURULUŞLAR

Yandas kuruluşlar eylende bir siyasi partinin yanında yer alabilecek güçlerin desteğini kazanmak bakımından zorunludur. Bunlar partide yaygın kazandırılabilirler. Bu yandas kuruluşlardan en önemlileri sendikalar ve gençlik örgütleridir. Ne var ki, partimiz

bugüne kadar bir takım kuruluşları kendisine yandaş kılabilmek için tatmin edici bir çaba göstermemiştir. Özellikle gençlik sorununu partimiz belli temel strateji açısından değil günlük tesbitler içinde ele almıştır. Oysa geri bırakılmış bir ülke olan Türkiye'de gençlik, kitleleri bilinclendirici bir güçtür. Partimiz bundan geniş ölçüde yararlanmalıdır.

Ayrıca işçi sınıfının gerek ekonomik mücadelelesi, gerek bilinclenmesi için sendikalara sosyalist bir çizgide yön verecek çalışmalar partimizce yapılmamıştır. İşçilerin sendikalarda aşagidan yukarı yönetimine katılmalarını önleyen sendika ağabığının yıkılması için etkin bir görüş ortaya konulamamıştır.

SONUÇ

Partimiz bu son dönemde kritik döneminde yukarıda belirtilen rahatsızlıkların tesbiti ve giderilmesi yolunda yaptığımız bu çalışma ya bütün partili kardeşlerimizi katılmaya ve yeni katılımlarda bulunmaya çağırıyoruz. Tabandan gelen bu sese kulak vermek ve partimizi düşügü bu çıkmazdan kurtarmak için gerekli çabayı göstermek, yüksek sorumluluk mevkilerini işgal eden TİP yöneticileri ve partimizin parlamentodaki temsilcileri için kaçınılmaz bir görevdir. Bu görevi yerine getirmedikleri takdirde taban önünde sorumluluktan kurtulamayacaklardır.

STAYA ÖNEMLİ NOT

Tabanın görüşlerini yansitan bu «ÇAĞRI»ya katımlar ve katkılar devam etmektedir. Dergimizin bağlandığı ana kadar gelen imzalara bu sayfada yer verilebilmiştir. Tabandan gelen bu muhalefat hareketi sosyalizmin savaşını en ön safta, yani ilçelerde veren TİP üyeleri tarafından yürütülmektedir. Bu harekete imzaları ve görüşleriyle katılmak ve katkıda bulunmak isteyen bütün TİP üyeleri, bu sayfada imzaları yer alan ilçeler yöneticiyle temasla geçerek «topluyıcı muhalefat» hareketini güçlendirebilirler. Bu temel görüşlerde birleşen TİP üyeleri, somut gelişmeler ve özellikle olağanüstü kongre karşısındaki tutumlarını yine bu görüşler çerçevesinde daha sonra tesbit edecekler ve açıklayacaklardır.

Istanbul'da Üniversite gençliği özel yüksek okulları protesto yürüyüşünde...

2 Kasım 1968 günü İstanbul Üniversitesi Hukuk ve İktisat Fakülteri öğrencileri hazırlıksız ve boykot hareketleri sonundaki isteklerinin Üniversite Senatosu tarafından karara bağlanmamasından dolayı 8. günkü bir boykota başlamışlardır. Verilen bu boykot kararına aynı gün İşletme Fakültesi ve Gazetecilik Enstitüsü öğrenciler de katılmışlardır.

3 Kasım 1968 günü fakülteler arasında bir komite kurulan öğrenciler, bardağı taşıyan son damla olarak kabul ettikler özel hukuk yüksek okulu meselesi de içine alan bir bildiri yayılmışlardır.

«Bizler, geri bırakılmış Türkiye'nin kötü şartları içerisinde Üniversite öğrenimi yapma hakkını kazanmış kişiler olarak aşağıda açıklayacağımız konuları, kamuoyuna duyurmayı görev sawmaktayız. Bu görev vergileştirile okuduğumuz halkımıza karşı sorumluluğumuzdan doğmaktadır. Hareketimiz anayasamızın bize fondağı meşru direnenin bir adıdır.

Açıkta ki, özel yüksek okullar devletleştirilene kadar sürecek olan hareketimiz çeşitli eylemlerle devam edecektir. Ve hazırlıksız ortaya keydüğümüz FULL-TIME, ÖĞRENCİNİN YÖNETİMİ KATILMASI isteklerimiz köklü reforma ilişkin amaçlarımız yeniden daha güçlü olarak ele alınacaktır.»

Aynı gün Eczacılık Fakültesi tarafından izin alınan yürüyüşe havanın yağış olmasına rağmen çeşitli fakültelerden çok sayıda öğrenci katılmıştır. Öğrenciler tarafından Sultanahmet meydanına kadar izin alınan yürüyüş, öğrencilerin istekleri ve valının izleyile Taksim'e kadar uzatılmıştır. Sloganlarıyla iktidarın tutumunu ve Üniversite senatosunu yeren öğrenciler, konuğularında soruna salt eğitim açısından bakınarak düzen açısından çözüm aradıklarını belirtmişlerdir. Yürüyüş sırasında da bulığı kendisini göstermiş ve absiye iş, köylüye toprak, gence kitap, «Halk İçin Eğitim», «Devrim İçin Eğitim» en çok tekrarlanan sloganlar olmuştur. Bunun yanında hukuki tutumunu yeren öğrenciler «Bakan istifasız, «Süleyman, Süleyman özel harbiye ne zaman?» sloganlarını da tekrarlamışlardır.

Kafille Teknik Üniversitesi öğrencilerin üzerinde gerçekleşen öğrencilerin katılımlar olmamış ve Öğrenci Birliği Başkanı bir konuğuma yaparak boykotları desteklediklerini

bildirmiştir. Aynı günde akşamı İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi öğrencileri özel yüksek okulların devletleştirilmesi ve halkın eğitimin kamuya itetilmesi için beş günlik bir boykot hareketine girişmişlerdir.

Mimarlık Fakültesinden sonra konu Üniversitenin diğer fakültelerinde ve Maçka Teknik

Okulunda tartışılmasına başlamıştır. 5 Aralık günü derslerde özel okullar ve eğitimde eğitim sorununu ele alan öğrenciler öğretmenlere öğrencilerinin de tartışmalara katılmalarını istemiyordur. Tartışmalara katılmayan öğretmenlerin dersleri öğrenciler tarafından terk edilmiştir. Aynı gün bir bildiri yayınlayan Teknik Üniversitesi ve Teknik okul

Öğrenci Birlikleri başkanları, sorunun gelişimini ve ana etkenleri sıralayarak; «Yillardır sorunun neden çözülemediğini anlamak için egemen sınıflarını çırparıyla birlikte ele alınması gereklidir. İktidarın gözüm bulamaması da gözümüz egemen sınıfın çırparına aykırı olmasındandır. Halktan yana Öğrenci örgütleri olarak özel

yüksek okullar sorusuna gözüm getirecek olan önerimizi tekrarlıyoruz: ÖZEL YÜKSEK OKULLAR ANASAYA'YA ve ÜLKE GERÇEKLERİNE AYKIRIDIR. DEVLETLEŞTİRİMESİ GEREKLİDİR.» diyerek görüşlerini açıklamışlardır.

6 Aralık 1968 günü İ.T.U.O.B. ve İ.T.U.T.O.T.B. birlikte bir broşür yayınılayarak

Direnişi yöneten gençler konuşuyor

HAZİPLAN boykotu sonunda isteklerinin yerine getirilmediğini ileri süren İstanbul Üniversitesi Hukuk ve İktisat Fakültesi öğrencilerinin başlattıkları yeni boykot hareketinin liderlerinden dördü görüşlerini dergimize açıklamışlardır.

BOZKURT NUHOĞLU (Hukuk Fakültesi Boykot Komitesi Başkanı) Hazırladık hareketimiz sonunda uyarmanın kâfi gelmediği görülmüştür. Yayınladığımız reform fâsâsi gerçekleştigi için yeni öğrenci hareketlerini başlamıştır.

Üniversite eğitim düzeni çağ dışındır. Darulfunun zihniyeti alabildigine devam etmektedir. Olayların büyümeye istidatı vardır. Doğacak sorumluluklar tüm yöneticilerindendir.

ERTÜĞRUL GÜNAY (Hukuk Fakültesi öğrencisi ve boykot komitesi sözcüsü) — Yaradılgârlar gereği daha iyiye, daha fieriye yönelik olan genelik kitleleri tüm dünyada düzende tecdirdir.

Batı da kapitalist üretim sisteminin çağdaşlığını, yaratıcı geri değerlerre, yâbancılaşmaya, baskaldıran gençler, ülkemizde de içinde yaşadığımız kapkaç düzenine karşı eylemlere girişmektedirler.

Olaylara daha çok ülkemizin açısından bakarak bu eylemlerin itici nedenselini söylece özetleyebiliriz. Bir kere, yurttaşlarının yaridan doğu okur yazar olmayan geri bırakılmış ülkemizde, genç aydınlar halkı uyarma ve —olanakları ölçüne— sömürge düzenine karşı çatışma görevini üstlenmek ve de bunu, içinden geldikleri halka karşı bir yükümlü saymaktadır.

Öte yandan, gençler, sömürge mekanizmasının baskını kendi yaşıtlarında da günbegün artan bir biçimde görmektedirler. Ülkemizde yüksek öğrenim

yapmak —özellikle sosyal bilim dalları— gelecek için teminat olmamaktadır. Teknik öğrenimde de ther mahallede bir özel okul zihniyeti aynı sonucu yaklaştırmaktadır.

Geleceğe olan bu givensizlik üniversitelerin bu günde çağ karşı öğretim ve yönetim düzenini, öğrencilerin düzene karşı hareketlerini coğaltmaka vede eniarın, emekçi sınıfların davasına yanıt olmasını, daha bir günü vermesini hızlandırmaktadır.

Artık gençler yoğunlukla, kendi öznel sorunlarının dahil temelden çözülmemesinin siyasetî iktidar değişimi olduğunu bilmektedirler. Ve eylemlerini bu bilinçle sürekli, aynı zamanda da çok tutarlı yapmak durumundadırlar.

Bardağı taşıyan son damla olarak Özel Hukuk Yüksek Okulu açılmasıyla ortaya çıkan son direniş hareketleri, Haziran'da bağlayan Üniversitenin çağdaşlaşması, demokratlaşması amacının uyutulması kabalarına karşı bir ihtar niteliğindedir.

Bizim dileğimiz, bir ağamada bu düzende miknâkî olduğu ölçüde demokratik bir Üniversite ortamı sağlayarak, gelişkili Üniversite yöneticileriyle bizim aramızdan kaldırmak ve gerçek yerine, siyasetî iktidarın kargasına oturtmaktr. Ancak, Sayın Üniversite Senatorlerinin illeri çağdaş demokratik bir Üniversite kurmak yolunda bizimle aynı amacı aynı ölçüde tartışmadıkları açıktır.

Yöneticilerin yaşıls tuşunu, gelecekte daha katı bir biçimde öğrenci direnişlerine neden olabilecek ve belki de genç arkadaşlara anayasasının kendilerine emretti anayasayı koruma ve gerektiginde uygulama hakkını kullandracaktır.

AHMET ÖZSOY (İktisat Fakültesi Talebe Cemiyeti İkinci Başkanı) — Gençler emekçi halk hareketlerini hızlandıran ve onlara gereken önemi verdiğine şahit olan eylemlerle yükümlüdür.

Gençlik özel okul düzenine başkaldırdı

Osman S. AROLAT

Boykot yöneticisi gençler: Bozkurt Nuhoğlu, Sıtkı Coşkun ve Ertugrul Günay

Genç adam her eylemde bilinçli ve açık olmak zorundadır.

Bugün, gençlik eylemlerini ikilemeye ayrılmaz. Buna bağlı olarak emekçi sınıfıyla bağlantılı eylemlerdir. Ki bu bir noktada ana eyleme emekçi halkın yarına dönüsür. Örnek olarak özel yüksek okulların devletleştirilmesiATEGİNİ ALABİLİRİZ.

Bir de doğrudan halka dörtlük eylemler vardır. Bu eylemler bilinçli halkın yarısını yaratması yolunda yapılr. Bu bizim eylemlerimizde tam olarak rayına oturamamıştır. Ama yine de bazı örnekler vardır. Örnek olarak halkın eğitim, eylemlerinin sahipliği için açıktır. Geleceğe ilgilenen gecikmelerde buna etkendir. Yarınlar açıktır. Aydınları beklemektedir. Özel okullar direnişinin bir yan da buna bağlıdır.

Son hareketler bu açıdan hazırlı hareketlerin uzantısı olarak nitelendirilebilir.

Sıtkı Coşkun (İktisat Fakültesi boykot komitesi yöneticisi) — Ülkemizde gençlik hareketlerinin sürekli olması sebebi batıda kalıpların dışındadır. Bizde sürekli, emekçilerin yeterli bilinçle ulaşmamasından doğmaktadır. Bu nedenden gençler bu görevi yüklenme durumundadır. Ve yüksek öğrenim genelî bir kesimle bu hareketi yüklenmektedir.

Geleceğe ilgilenen gecikmelerde buna etkendir. Yarınlar açıktır. Aydınları beklemektedir. Özel okullar direnişinin bir yan da buna bağlıdır.

Son eylem hazırlı hareketinin tekniklerinin senato tarafından savsaklanması sonucu doğmuştur. Bu nedenden esas hedefler tekrar ortaya konulmuştur.

Cözüm isteklerin bütünlüğü içersinde bu siyasetî iktidarlarından beklenmemez. Ama gençlerin bir görevi de gerçekleri kamuya kabul ettirmektir. Bu nedenden çözümî tam elde edilmiş sorular sürekli olarak yeniden ortaya atılacaktır.

Taksim Meydanı'nda yağmur altında yapılan mitinge... genel, özel okulları protesto ediyor...

tartışma ortamını ve eylem biçimlerini öğrencilere sunmuştur.

3 Aralık 1968 günü toplanan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yönetim Kurulu öğrencilerin isteklerinde haklı olduğunu belirten kararlar almıştır. Fakülte dekanı Prof. Tanık Zafer Tunaya tarafından yapılan bir basın toplantısında açıklanan bu kararlar öğrenciler tarafından da olumlu karşılanmıştır. Tunaya'nın açıklamalarına göre, fakülte yönetim kurulu, Üniversite senatosunu kânonla ilgili öğrenci isteklerini kabul etme konusunda görevde çağrılmıştır. Ayrıca «özel okulların devletleştirilmesi» yönünde Fakülte yönetim kurulu tarafından alınıp ağustos ayının son haftasında Üniversite Senatosuna bildirilen karar tekrarılmıştır. Yeni açılan Özel Hukuk Yüksek Okulu'na da fakülteden hiçbir öğretim fyesinin gitmemesi karar altına alınmıştır.

Aynı gün Ankara Hukuk Fakültesi öğrencileri de dekanlarıyla birlikte yaptıkları toplantı sonunda boykot karar almışlardır. Alınan bu kararda da İstanbul'da kurulan Özel Hukuk Yüksek Okulu etkin olmustur.

Daha sonra yürüyüşle olayı protesto eden Ankara Hukuk Fakültesi öğrencileri ve öğretim üyeleri Anayasa mahkeme sine başvurarak Özel Hukuk Yüksek Okulunun açılmasıyla ilgili Danıştay kararının iptali istediler.

Özel Hukuk Yüksek Okulu'nu kurulması üzerine olaganüstü bir toplantı yapılan İstanbul

Barosu yönetim kurulu, bu konudaki görüşlerini üç nokta üzerinde birleştirek kamuya açıklamıştır. Bu açıklamalara göre, Baro, özel okulların anayasaya 120. maddesine aykırı olduğunu kabul ederek devletleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca kendi flyelerinin yeni açılan özel hukuk fakültesinde görev almamaları yolunda da karar alan Baro yönetim kurulu, özel okul mezunilarının stajlarının da kabul edilmeyecini açıklamıştır.

Bütün bu olaylar olurken Özel Hukuk Yüksek Okulunun sahibi Cemalettin Yavaşça olaylara yukarıdan bakarak gazetelere bir beyanat verdi. «Ben, 18 senedir Yüksek Denizcilik Okulunda hocası, görevimdeyim. Hukuk nedir, az çok bilirim. Su da var ki, öğrencilerin boykotunu esas itibariyle yerinde buldum. Bu konuda hassas olmaları beni memnun etti. Bugün, hâlikânen özel okullardan çoğu öğretim yetersizliği içinde bulunmakta ve ticari bir mîsesse haline getirilmektedir. Ben, bu işi bilen biri olarak incelemelerimi yaptım. Okulumu fayda sağlayacak hale getirdim.» Böylece az çok bildiğini iddia ettiği hukuk dahıda okul açısından gereklisini kılıfına sigirmaya çalışırken, o bile özel okul rezaletini kabul ederek konusuyordu.

Üç günlük boykot süresinin dolmasından sonra İstanbul Üniversitesi birinci sınıf anfisinde 2 binin üstünde Hukuk Fakültesi öğrencisi toplazarak partesi gününe kadar boykotu uzatma kararı aldılar. Ayrıca

POLİTİKA VE ÖTESİ

mehmed
kemal

Çıldırınız mı ne?

Su, şunu söylemiş, öteki bunu söylemiş, bende bunlar ilgilendirmiyor. Günlerdir içme göken kasvet, yüreğime oturan bunalım, sosyalizmin gelip böyle bir noktaya ulaşmasına. Bunda kimin payı varsaslugudur. Kimse de bu kadar uzun soy söylemiş, boy boylamış akımı getirip bir çıkmaz sokağın ucunda bırakamaz. Geçende yazdığım yazısı da yanlış yorumlamışlar. Ben ne sundan, ne bundan yanıyorum. Bir yanım varsa, sosyalizmde yanıyorum. TİP'te hâzır bir görev almamışsam, görev almak istemeyigidenden değil, kendimi hazırlık bulmayışdım. Sosyalist insan bireyci değildir. Kendini sosyalizm yolculuğunun eza ve sefasına adar. Orda yapabildiğini yapar.

Festif 141-142 nin hismine uğramış, aylası haklarını kullanamaz olsun bunca arkadaşımız var. Bunlar kendileri için bu günede bir şey istediler mi? Ulusal erkeklik için himmettiyle bir çok kişi mebus olan Türk Ceza Kanunu 142/1. maddesine buna olur, bizi içeri atarlar. Sonra sözümüz birincisi üstüne oturmuş worker de bir çok birim worker member of Kardas Society. 274 Kingston Road, Leatherhead, Surrey. Nov. 28.

«Aman bizi unutma mahkûm edilmisti. Bu kimi verem, kimi hâzır bir adlı hatadır. Sadece toplum gibi kalmıştır.»

mesrûvet kaza

emeklerinin

var mı?

himmetti

abone ya

koşmuştu

gelmiş d

yidir oln

ler. 12 S

ra, nasıl

gibi dü

fügi duyu

vurdukla

«100 So

kitabını

Büyü

yi dinles

«...» di

gil, Hürri

Bunlara

İm nedî

de eğite

len kim

mek ger

sabah g

Bunda S

ötekileri

Parı

rışmadı.

gün de

muzikçıl

yapmış

senin d

istedi d

mis. ha

Bak,

çözüm

dikodu

da, olar

bakanlı

«—

birbirler

rektörlüğe bî

leri multura

bâhgesindeki

anît öhne y

lantida 7 Ara

niversite bâhç

ri mikrofonlar

tasmaya kai

Tartışmalarla ö

zel yüksek o

katılarak gö

mişlardır.

5 Aralık 1968:

İstanbul Ünive

sunda özel okul

nünde bir i

dir. «Senatomi

kuların anaya

ğu kanımlı 1

bir an önce de

laşamıyoruz. Bizim bildığımız sosyalizmde bir avantaj yoktur. Hani iktidar değil deki, valilikler, büyükler, idare meslekleri, üyelerini paylaşıcağız. Yani bir aile bireye olursa, körünün değneğini bellediği gibi gelir bu siyasi dalgalanma biz eskileri burur. Hâlâ polis dosyalarının sermayesi biz eskiler sosyalistleriz. Fıglenmişiz. Pasaport isteriz, bize vermezler. İş isteriz, bize vermezler. Bir sıkı yönetim, bir aylasız bocalanma olur, bizi içeri atarlar. Sonra sona bir birimini üstüne oturur. Worker member of Kardas Society. United States. 274 Kingston Road, Leatherhead, Surrey. Nov. 28.

bir yazdan dolayı altı yıl mahkumiyet kanaat ve ifade hürriyetinin kaldırılmasından başka bir şey değildir.

ALKILIÇ HAPİSTE

Selma ASHWORTH

«Kızına, kocana, evine bak...» diye akıl hocası edenlere...

Gölgelerinden korkan tabansızlara...

Zevkinden, karidan kızdan başka bir şey düşünmemi, belden yukarısı olmayı yaratıklara...

Çuidan, boyadan, manükürden gayrı bir şeyle ilgilenmemi binyinsizlere sesleniyorum: Sizin Türküğünüz nerede kaldı? ALKILIÇ için kırı kırı damyanı... Rahat ve keyif düşkünlere... Sizler sadece ve sadece elinizdeki T.C. pasaportuna göre Türkisiz. Sizin Türküğünüz bir kâğıt parçasında yazılı sözükten ibaretir. Kafanızla, gönünlüzle, tüm inanç ve hislerinizle TÜRK olsaydınız, çoktan ALKILIÇ için sizinizi yükseltir, yumruğunuza hâvaya sıkardınız.

ALKILIÇ hapiste yattığı sürece ve Alkilic gibiler hallaç pamuğu gibi atıldığı müddetçe, TÜRK olanın viedanı rahat edemez. TÜRK olan geceleri uykuya uyuyamaz. Açı acı düşündürür. Geçenlerde Yunanistan'daki Junta, bir askeri ölümme mahkûm etmiştir. Londra'daki Yunanlar... Junta Yunanistan'dan döviz alan öğrenciler... Junta Yunanistan'dan dövizle gelmiş doktora öğrencileri, hastahane hemşireleri, öğretmenler derhal ırgatlıyor... Yunanistan Elçiliği önünde battaniyelerine sarılıp, açık grevi yaparak sabahladılar. O gösteriye katılanların yarısından fazlasının Junta Yunanistan'ı döviz, görev olarak ilişkisi vardı. Korkusuz, gözü pek, meydân okudular.

Kafamızı kırdı mı, horozlandı mı, spalikarya dediklerimiz kadar olamıyoruz. ALKILIÇ hapisten çıkmalıdır... ALKILIÇ hapisten çıkışacaktır... Şu dakika bir tek düşüncemiz var: Şadi ALKILIÇ'a edilen haksızlığı dünyaya duyurmak... Ve onun kurtulması uğrunda sonuna kadar savaşmak.

10 Aralık 1968 • Sayfa 13

GENÇLİĞİN İSYANI

iŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI

Istanbul'da

2 Kasım 1968 günü İstanbul Üniversitesi Hukuk ve İktisat Fakülteri öğrencileri hazırlık ligi ve boykot hareketleri sonundaki isteklerini Üniversite Senatosu tarafından karara bağlanmamasından dolayı üç günlük bir boykota başlamışlardır. Verilen bu boykot kararına aynı gün İşletme Fakültesi ve Gazetecilik Enstitüsü öğrenciler de katılmışlardır.

3 Kasım 1968 günü fakülteler arasında bir komite kurulan öğrenciler, bardağı taşınan sədamlı olarak kabul ettikler özel hukuk yüksek okulu meselesini de içine alan bir bildiri yayımlamışlardır.

«Bizler, geri bırakılmış Türkiye'nin kötü şartları içerisinde üniversite öğrenimi yapma hakkını kazanmış kişiler olarak aşağıda açıklayacağımız konuları, kamuoyuna duyurmayı görev saymaktadır. Bu görev vergileşile okuduğumuz halkımıza karşı sorumluluğumuzdan doğmaktadır. Hareketimiz anayasanın bize tanıdığı meşru direnenin bir admindır.

«Açıklar ki, özel yüksek okullar devletleştirilene kadar süreçte olan hareketimiz çeşitli eylemlerde devam edecektir. Ve hazırlık hareketinde ortaya koyduğumuz FULL-TIME, ÖĞRENCİNİN YÖNETİMİ KATILMASI isteklerimiz köklü reforma ilişkin amaçlarımız yeniden daha güçlül olarak ele alınacaktır.»

Aynı gün Eczacılık Fakültesi tarafından izin alınan yürüyüşe havanın yağış olmasına rağmen çeşitli fakültelerden çok sayıda öğrenci katılmıştır. Öğrenciler tarafından Sultanahmet meydanına kadar izni alınan yürüyüş, öğrencilerin istekleri ve valının izniyle Taksim'e kadar uzatılmıştır. Sloganlarıyla İktidarın tutumunu ve üniversitede senatosunu yeren öğrenciler, konumalarında serupa salt eğitim açısından bakımyarak düzen açısından gözleme aradıkları belirtmişlerdir. Yürüyüş sırasında da bu ölçü kendisini göstermiş ve «İşçiye iş, köylüye toprak, gence kütüphane, Halk İçin eğitim», «Devrim İçin eğitim» en çok tekrarlanan sloganlar olmuştur. Bunun yanında hükümetin tutumunu yeren öğrenciler «Bakan istifası», «Süleyman, Süleyman özel harbiye ne zaman?» sloganlarını da tekrarlamışlardır.

Kafie Teknik Üniversitesi öğrencileri de geçen yıl olmus ve Öğrenci Birliği Başkanı bir konuma yaparak boykotları desteklediklerini

bilen
mi ista.
Mimarlık
«Zel yüksək ok
loşlulmuş ve şah
kamuya itilmesi işin beg
lik bir boykot hareketine giriş
miglerdir.

Mimarlık Fakültesinden son
ra konu Üniversitenin diğer fa
kültelerinde ve Maçka Teknik

iy.
rafında
gün bir b.
nik finiuniverte

Direnişi yöne gençler konuşu

H AZİRAN boykotu sonunda istek
lerinin yerine getirilmediğini ile
ri siren İstanbul Üniversitesi Hukuk
ve İktisat Fakültesi öğrencilerinin bas
latıkları yeni boykot hareketinin li
derlerinden dördü görüşlerini dergi
mize açıklamışlardır.

BOZKURT NUHOĞLU (Hukuk
Fakültesi Boykot Komitesi Başkanı)
Hazırladık hareketimiz sonunda uyarm
manın kâfi gelmediği görülmüştür. Ya
yramidığımız reform tasarısı gerçekleştir
mediğ için yeni öğrenci hareketleri başlamıştır.

Üniversite eğitim dünyası çağdır.
Darulfunun zihniyeti alabiligine devam
etmektedir. Olayların büyümeye istidadi
vardır. Dogacak sorumluluklar tüm
yöneticileriindir.

ERTUĞRUL GÜNAY (Hukuk Fa
kültesi öğrencisi temsilci ve boykot komi
tesi sözcüsü) — Yaradılışım gereği da
ha lîyiye, daha lîyiye yoneliğin gen
lik kitleleri tüm dünyada düzenden te
dirindir.

Başı da, kapitalist üretim sistemi
nın çadırı gittikçe, yaratığı geri degerle
re, yabancılaşmaya başkaldıran gen
ler, ülkemde de içinde yaşadığımız
kapkaç düzene kargi eylemlere giriş
mektirler.

Olaylara daha çok ülkem açısından
bakarak bu eylemlerin içi ned
nedenin gölgece özettilebilir. Bir kere,
yurttaşlığının yaridan gogu okur yazar
olmayan geri bırakılmış ülkemde, gen
ayınlar halkı uyarma ve —olanakları
oldusunda— sömürge düzene kargi
karuna görevini üstlenmek ve de bu
nu, içinden geldikleri halka kargi bir
yüküm saymaktadır.

Öte yandan, gençler, sömürge meka
nizmasının baskını kendi yaşıtların
da de günbegün artan bir biçimde gör
mektedirler. Ülkemizde yüksek öğrenim

B özde, Befça'daki İslami Öğrenciler
Birliği, Kanada'da Quebec Öğrencileri
Birliği, Fransa'da Fransız Ulusal
Öğrenci Birliği, Federal Almanya
sivas'a Almanya Öğrenci Birliği, İngiltere
Anadolu Radikal Öğrenci Birliği, Hollanda'da
İleri Öğrenciler Sendika Örgütü, İrlanda'da
kurm Öğrenci Birliği, Lüksemburg'da, Portu
galı İtalya'da ve İspanya'da büyük og
renci birlikleri ile Amerika Birleşik
Devletleri'nde Demokrat Toplum İçin
Öğrenciler gibi öğrenci kuruluşları
arkadaşlıklararası sendikalasınaya katılmış
dur.

A İngiliz öğrenciler, Berlin ve Bonn
si Ta daki gösterilere katıllarken, Alman
Genç öğrenciler de Paris gösterilerinde bu
landa bulunmuşlardır. Amerika'da öğrenciler ise
firmalar hemen hemen bitti Avrupa öğrenciler
hareketlerine filen katılmışlardır.

Avrupa ile Amerika arasındaki öğ
renci örgütleri çağrılmışlardır. Bir NA
Orta Doğu Ülkelerindeki öğrenci örgüt
leri ve Hindistan öğrenci örgütleri ile
istenilen biçimde bağlı kurulamamaktadır.
Bunda, Ülkeler öğrencilerinin ele
aldıkları sorunların kendileri ile ilişkili
olması büyük rol oynamaktadır. Japon
öğrenciler daha çok kendi kendilerine
çalışmayı seçmiş, işbirliğini kargılık
mektuplaşmadır.

Dünya gençler, birlik ve beraber
liğin sağlığı, güven bütünlüğünü bil
dikleri için, Fransa olaylarından sonra
aralarındaki işbirliğini sıklaştırmak
için yoğun bir çalışmaya girmiştir.
Aralık ayında bu amaçla İtalya'da top
lanacak konferansa bütün Ülkeler öğrenci
örgütleri çağrılmışlardır. Bir NA
TO üssü yakınında toplanması düşünen
fakat yeri kesin olarak belli olma
yanı bu konferansa, sosyalist ülkeler
öğrencilerinin de katılması beklenmektedir.

Öğrenciler dünyamın hangi ülkesinde
olursa olsun daima kargalarında ik
tidarı dolayısıyla polis bulmaktadır.
Hen de böyle bir polis ki, gaddar, kırıcı
hatta öldürür...

İktidar, öğrencilerin üzerine polis
göndermenin bir takım sorunlar orta
ya çıkardığını bilmekte, fakat başka
çıkaryol da bulamamaktadır. Bu
davranış, işçileri ve halkı öğrencilerin
yanına itmektedir.

İktidarlar, öğrencilerin üzerine polis
göndermenin bir takım sorunlar orta
ya çıkardığını bilmekte, fakat başka
çıkaryol da bulamamaktadır. Bu
davranış, işçileri ve halkı öğrencilerin
yanına itmektedir.

Öğrenci, işi ittifakından söz et
meden önce dünya gençliğinin isyannı
ışık tutan düşünceleri söyle bir kotayı
özetleyelim:

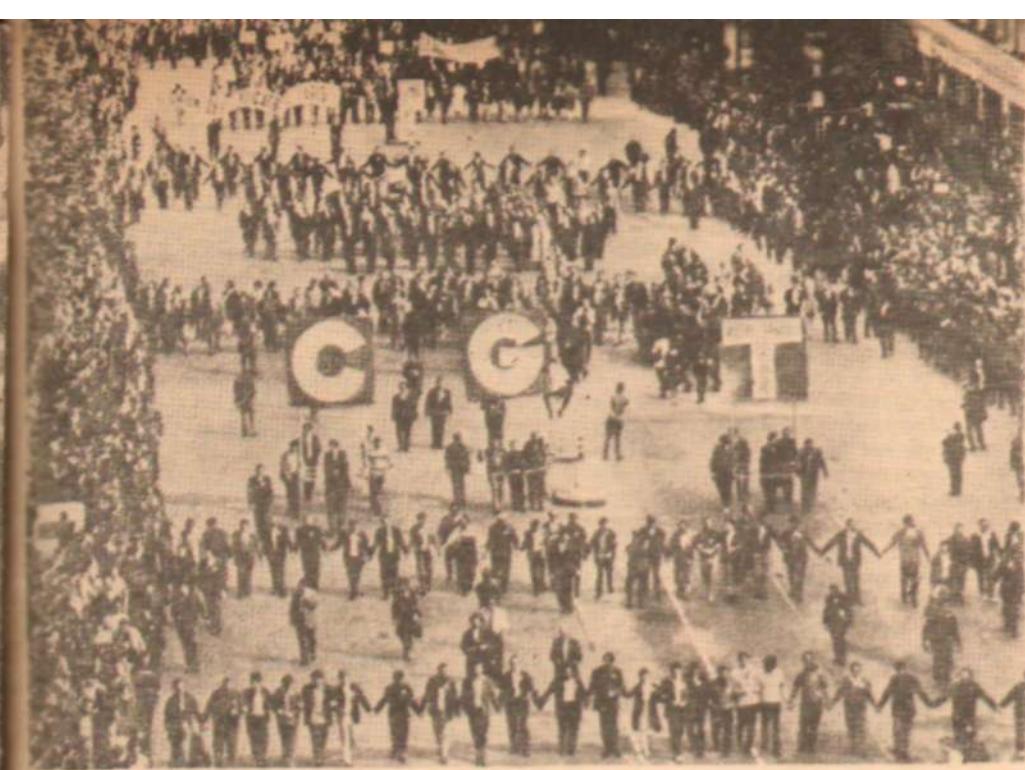

• Tutucu otorite,
bundan böyle karşı
sında işçilerle da
yanışma içindeki
öğrencileri bul
acakır.

— Gençliğin devrimindeki geçiş dä
nemi, devrim teorisinin klasik anlayışı
içinde devrim öncesi dönemdir. Bu dä
neme, kişilerde ve gruplarda bir ta
kim tasarılar soyut düşünceler ve his
tik projeler vardır. Bu dönemde, dev
rim ve karşı devrim arasındaki radikal
çeliki, İktidarın sunuf ile otoriteye
karşı olanlar ve imtiyaz sahibi olma
yanı kişiler arasındaki kavga sonut du
ruma gelmiştir. Bugün Amerika içe
gerçek olan, bütün ülkeler için de kü
cük ayrımlarla gezerlidir. Aydların
görevi burada başlamaktadır. Masa tar
fıtmalarının zamanı geçmişdir. Aydlar
görevi, sokak organizatörleriyle
ve polise çatışan öğrencileri ayırdır.

Fransa'daki Mayıs olaylarında on
milyon işçinin başarıyla yürüttüğü bü
yük grev, işçilerin ne denli bir güç ol
duğunu bir kez daha ispatlamıştır.

Gençliğin büyük isyanında, öğrenci
içi ittifakı bir noktaya kadar basa
rı ile sürdürmüştür. Önce öğrenciler
desteklemeyen işçilerin gen
olanları barikatlarında polis kargı
yaren görülmüşler, sonra birlik fab
rika kapılarına kadar götürülmüşler
dir. Öğrenciler, fabrikaların kapılarına
kadar gidebilmişlerdir. Çinkili, öğrenciler
tüm toplumu değiştirmeyi an-

Fransa'daki hazırlık olayları sırasında işçiler de gençlerle beraber olmuştu. Resimde gençleri desteklemek üzere yürüyüş yapan büyük işçi sendikası CGT'nin üyeleri görülmektedir.

edindiklerini kesin olarak açıklamışlardır. İşçiler ise, daha fazla olanaklar sağlama peşindedirler. İlk başta işçilerle öğrenciler arasındaki gafil ayaklılığı bilyüktür gibi görünmektedir. Oysa, ayrılık sanıldığı kadar büyük değildir, yalnız sağlam bir örgüt içindeki işçilerin öğrencilere göre önceleri çok daha güçlündür. Fransız işçileri, öğrenciler dengesinin sosyalizm yerine ilkeye fazılarını getireceğini tahmin etmişlerdir. Bunda De Gaulle'in ordu komutanları ile yaptığı görüşmelerin payı tabii büyük olmuştur. Fakat, öğrenciler dengeyi sosyalizm lehine bozabileceğine inandıkları an harekete geçmekten kaçınmayacaklardır.

Gençliğin isyanı sendika liderlerine,

«— Öğrenciler işbirliği en azından bir takım avantajları sağlayabilirler» gerektiğini öğretmiştir. Sendika liderleri öğrencilerin kitle alışverişini konusundaki isteklerini reddederken, öğrencilerin genç işçiler arasındaki yakınlasmayı önleyememişlerdir. Fransa'da öğrenciler, işçilerin davranışlarına sahip olmadıklarını ve barikatlarında omuz omuza geldiklerini genç işçilere ne yapınak istediklerini anlatarak yakınlama ve işbirliğinin temelini atmışlardır. Federal Almanya'da, öğrencilerle işçiler arasındaki işbirliği tramvay fiyatlarına yapılan zamı protesto amacıyla düzenlenen bir gösteri ile baslamıştır. İşçi-öğrenci ittifakının başarı ile sonuçlanması, öğrencilerlere ilgisiz, hatta onlara karşı işçileri de işbirliğine katmıştır.

Fransa'da ve öteki ülkelerde işçiler, işbirliğini sonuna kadar götürememişlerdir. Fakat bu ilerde başka patlamalar olmayacağı anımlanır gelmez. İşçilerle öğrenciler arasındaki birleşme eylemin dinamizmini içinde heyecan korur ve aynı amaca yönelikse başarıya varacaktır.

İşçiler bir noktada öğrencileri frenleyip sık sık,

«— Beklemeniz lâzım. Zamanı geldiğinde biz savasımızı kendimiz yürütmek için kararlıyız.» demislerdir. Bundan sonra işçilerle öğrenciler, ortak eylemci gruplar kurup, sorunları birlikte ortaya koymuş, birlikte hareket edeceklerdir.

Öğrenciler çok önce işçilerle işbirliği yapmanın gerekliliğine inanmışlardır. Fakat, mücadelede ilk anlarda yalnız kalmışlardır. Ancak mücadeleyi sürdürürken bir anda işçiler yanlarında bulmuşlardır. Bu kendiliğinden olan bir ittifaktır.

«— Öğrenciler sendikal olmaktan çok siyasi isteklerle ortaya çıkmışlardır. Oysa, işçiler daha çok sosyal ve meslekî nitelik taşıyan istekler ileri sürmektedirler. Bu fark nedeniyle gelmektedir?»

sorusuna Fransa Ulusal Öğrenci Birliği İkinci Başkanı Jacques Sauvageot şu cevabı vermektedir:

«— Örgütlerin etkisine, kütlelerin kendi kendine doğan davranışlarına inanmak gereklidir. Fakat, ona, ilk isteklerin bir takım başka istekler gerektirdiği ve rejim sorununu yol açtığı bilincini verebilecek örgütlerin gerekliliğine de inanılmamıştır. Bu durumda sendikaların başlangıçtaki rolleri çok önemlidir. İşçilerin iktidar sorununu erken ortaya atması, işletmelerdeki tartışmaları ve halktan yana hükümet isteyen işçilerin reaksiyonunu kolaylaştırmıştır. İşçiler, iktidar sorununu, maddi isteklerden hareketle ileri sürümlerdir. İşçiler, başarılarını, ancak işletme içinde iktidara sahip olurlarsa koruyaacaklarını nihayet farkına varmışlardır.

İşçilerin isteklerini duyurmak için araçları yoktur. Politik temsilcileri de yoktur. İktidarı ilgisiz, parlementerlerin kendilerini temsil etmekten uzak olduğunu işçiler artık bilmektedir. Bu işçilerin bir araya gelmemelerini, örgütlenmelerini, kararlar almalarını sağlamıştır.

Öğrenciler itici oldular ve hareket işçilerle yayıldı. Ve ortak mücadele başladı...

Öğrenci hareketi Fransa'da işçi hareketi ile sıkı sıkıya bağlıdır. İşçi hareketi durursa, öğrenci hareketi de mahkûm olacaktır.

Nitekim geçen hafta Paris'ten verilen bir habere göre Fransa Ulusal Öğrenci Birliği (UNEF) yöneticileri, en önemli işçi sendika merkezi olan komünist eğitimi CGT yöneticileriyle bir masaya oturacaklardır. Görüşmenin başshea konusu, sosyal mücadelede ortak bir eylem tasarlamak ve Mayıs-Haziran olayları sırasında meydana çıkan «yol ayrıllıkları»ni ortadan kaldırmaktır.

Görüşme için teşebbüs yine öğrencilerden gelmektedir. Öğrenciler üçlülerle eylem birliğinde ihar etmektedirler. UNEF Lideri Jacques Sauvageot, hükümetin «kemer sıkma» siyasetinin kaynaşmaya yol açacağını ve yetkililerin bu kaynaşmayı kuvvetle dayıracaklarını söylemiştir.

Sündürme öğrenciler, sınıf bilincine varmışları ülkelere işçileri eylemde yararlı olmaya hazırlarken, geri kalmış işçilerdeki işçilere ise sınıf bilincini aşlamaktadırlar.

Gençliğin isyanı, tutucu otoriteyi yıkılmıştır. Yıkılan, daha doğrusu prestijini yitiren tutucu otorite artık sık sık karşısında öğrencileri, hem de işçilerle dayanışma içinde bulacaktır... Hayat süreci içinde ve sosyal gelişimin ışığı altında başka türlü düşünmek, de mümkün değildir.

Alkılıç davası Times'te

Selma Ashworth'un Ingiltere'de Alkılıç için yaptığı kampanya ilk sonucunu vermiş ve Kardaş Derneği'nin bu konuda gönderdiği bir mektup The Times'in 30 Kasım 1968 tarihli sayısında yayınlanmıştır. «DÜNYADA GÜNÜN MAHKUMLARI» genel başlığı altında çeşitli ülkelerdeki adli hatalar arasında

Türkiye'den de Sadi Alkılıç dâvasına yer verilmektedir. Kardaş Derneği Başkanı Selma Ashworth ile derneğin diğer yöneticilerinden Aydin Conker, Muzaffer Erdogan ve Emel Butiker'in imzalarını taşıyan mektupta Alkılıç dâvasının kısa bir özeti verilmekte ve söyle denilmektedir: «Alkılıç, sol kanada mensup yazar ve gazetecileri susturmak için kullanılan Türk Ceza Kanunu'nun 142/1. maddesine göre mahkûm edilmiştir. Bu korkunç bir adlı hata dir. Sadecе

XX In Turkey XX

From Mrs. Selma Ashworth and others

Sir.—On November 22, Mr. Sadi Alkılıç, a Turkish civil servant, was sent to prison for six years and three months, for having published on December 12, 1962, in the newspaper Cumhuriyet, an article advocating socialism. He was first arrested January 6, 1963, but acquitted by two penal courts. The Public Prosecutor objected to the

Mr. Alkılıç is sentenced under Article 142/1 of the Penal Code, which is used to persecute left-wing writers, journalists, etc. This is a terrible miscarriage of justice. Six years of persecution for one article is making mockery of the right to freedom of opinion and expression.

Yours truly,

SELMA ASHWORTH, Correspondent of *Anti Magazine* and President of Kardaş Society

AYDIN CONKER, Civil Servant and Secretary of Kardaş Society

MUZAFFER ERDOGAN, Worker and member of West Berlin branch of Kardaş Society

EMEL BUTLER, Hospital Ward Sister and member of Kardaş Society in United States
214 Kingston Road, Leatherhead, Surrey, Nov. 28

bir yazdan dolayı altı yıl mahkûmiyet, kanaat ve ifade hürriyetinin katedilmesinden başka bir sey değildir.»

ALKILIC HAPISTE

Selma ASHWORTH

«Kızına, kocana, evine bak...» diye akıl hocası edenlere... Gölgelerinden korkan tabansızlara...

Zevkinden, karidan kızdan başka bir sey düşünmeliy়en, belden yukarısı olmaya yaratıklara...

Çuldan, boyadan, manükürden gari bir seyle İlginemiyen beyniszizlere sesleniyor: Sizin Türküğünüz nerede kaldı? ALKILIC için kılı kırıdamlıyan...

Rahat ve keyif düşkünləri... Sizler sadece ve sadece elinizdeki T.C. pasaportuna göre Türküsüñüz, Sizin Türküğünüz bir kığıt parçasında yazılı sözüñüñ ibarettir. Kafanzıla, gönülündüz, tüm manz ve hislerinizle TÜRK olsaydınız, çoxtan ALKILIC için sesinizi yükseltir, yumrugerunuñ həvaya sikardınız.

ALKILIC hapiste yattığı sürede ve Alkılıç gibiler halıç pamuğu gibi atıldığı müddetçe, TÜRK olanın viedanı rahat edemez, TÜRK olan geceleri uyku uyuyamaz. Açı acı düşünüyorum... Geçenlerde Yunanistan'daki Junta, bir askeri ölüme mahkûm etmiştir. Londra'daki Yunanlılar... Junta Yunanistan'dan döviz alan öğrenciler... Junta Yunanistan'dan dövizle gelmiş doktora öğrencileri, hastahane hemşireleri, öğretmenler derhal əsgərləndilər... Yunanistan Elçiliği önünde battaniyelerine sarılıp, aqş grevi yaparak sabahlaşırlar. O gösteriye katılanların yarısından fazlasının Junta Yunanistan'ı döviz, görev olaraq ilgisi vardı. Korkusuz, gözükən, meydan okudular.

Kafamız kızdı mı, horozlandı mı spalikaryas dediklerimiz kader olamıyoruz.

ALKILIC hapisten çıkmadır... ALKILIC hapisten çıkaracaktır... Su dakikası bir tek düşüncemiz var: Sadi ALKILIC'a edilen haksızlığı dünyaya duyurmak... Ve onun kurtulması uğrunda sonuna kadar savaşmak.

— Alkılıç ta kim be? (Mühendislik öğrencisi.)

— İşin mi yok kızım? Durup dururken başını ve başınıza derde sokacaksın. (İngiltere'de yerleşmiş bir iş adamı.)

— Deli misin nesin... İşim yok ta Elçilikte önünde beyanname mi dağıtacağım? Yok hanım yok. Sen vereceğin parti olursa beni çağır. Bakıma gelirim. (Doktora öğrencisi.)

— Yahu sonra Türkiye'ye dönence okurlar canına... Neden bilecekler senin kimliğini deme. Bilirler onlar bilirler... (Bu sözleri efen efendi bir zamanlar «gençliğimizde» tiltilci söyväştirmiştir.)

— Dövizimi kese... (Öğrenci.)

— Alkılıç komünist. Çürüstün hapiste. Umurum mu? (İlahiyat Fakültesinden biri.)

— Sen kadınsun, Kızınla, kocanla, evine meskul ol. Birak beyanname dağıtmışını işin başkalarına. (Zıvalı bir kadın.)

Bana, ALKILIC'in hakki yoluyla savastığım için «İşin mi yok» diyen «adam sendecilere»...

Marx'çı Eleştiri ve Sosyal Demokratlar

Marx'çı sanat kuramının gerçekte ne olup ne olmadığı ülkeyizde yeni yeni anlaşılmaya başladığında, şimdide değin, Marx'çı kuram adına «bireyçi» ve «gericis» sanat görüşlerini temize çıkarmaya çalışan «evirmen - eleştirmenler» iyiden iyiye telaş doldular. Sanatın da, marx'çılığın da kurallarının yalnız ve yalnız kendileri tarafından tam ve doğru olarak bilindiği vekilde olan bu baylar; vaktiyle Yön gibi ileri bir dergide, şimdiki hana ve dostum Asım Bezirci'ye uyguladıkları taktikleri kullanarak, E. Pound ve B. Cendrars gibi faşist sanatçıların yapıtlarını yayınlamamın bir yoluunu bulmuşlardır. Bu gün de kalkmış, ne marx'çılığı ne de estetik'i (marx'çı estetiği demek istiyorlar) bilmemişimiz ilan ediyorlar. Bizim marx'çı estetiği bilip bilmemişimiz, bu yıl içinde yayımladığımız 50 parça eleştiri ve inceleme yazılarından kolaylıkla anlaşılabilir. Bu yazılar alenileşmiş olup, okurun eli altındadır. Üstelik de çalışmalarımızın büyük bir bölümü, Büyük Türk ozanı Nâzım Hikmet'i marx'çı yöntemle eleştirmeye ve değerlendirmeye eğilen bilimsel ve metodik incelemlerdir. Durum böyleyken, geçen hafta Ant dergisinde çevirmenlikten yazarlığa henüz terfi etmiş biri, çırkin bir demagojîyle bizi «kültür düşmanlığını yiyerek», «sosyalizmden ve estetikten haberi olmamak» ve «Sinclair'ci olmakla suçlamaya» kalkıştı. Bir yanlış anlaşılımdan mı, yoksa kasıtlı bir tutundan mı ileri geldiğini halen anlayamadığım bu davranış, okuru büyük ölçüde yanıtlanabileceğinden, yanıt yazmak gereğini duydum.

Sanatın pragmatik bakımdan bazı nitelikleri vardır ve bu, sanat olgusu içinde yer almaktır. Ama bu Marx'ın (ve Marx'ian önce bazı sanat kuramlarının) eleştirdiği «sanat faydalığı» değildir. Marx ve Plekhanof gibi düşünürler, sanat yapıtlarının sınırlı toplumlarda basit birer tecrübeli meta durumuna düşürülmesini işaret ederek, sanatın özü prob-

lemi açısından amacından sapırıldığını ve estetik değerlerle birlikte, töresel değerlerin de bozulup, yozlaşdırıldığını açıklamışlardır. Ekonomi-politiğe yakınık duyan ve Kapital'in «Metain Fetişizmi» bölümünü okumak skintisine kallanan her eleştirmen bu olgunu tespit eder ve bizim yazdıklarımızda savunduğumuz, marx'çı kuram içinde belki bir yeri olan «yaratıcılık», burjuvazinin (su sularında da ülkeyizdeki burjuva sosyal demokratlarının) savunduğu ve beklediği «yaratıcılık» arasında bir ilişkili bulunmadığını anlamakta güçlük çekmezdi. Ama Türkiye'de okumadan hoca, görmeden hacı olmak koymazdır.

Upton Sinclair'ın adını çeşitli yazılarında, bu eduygusal sosyalistin ehlî olmuyan ellerde yanlış yorumalarla eleştirliliğini belirtmek için andım, yoksa onu savunmak için değil. (Bununla birlikte, çağdaş marx'çı sanat kuramından habersiz bütünsüzlükte sanat eleştirmenlerine karşı bu duygusal sosyalist savunulabilir.) Özellikle Andrey Sinyavskî'nın «Sosyalist Realizm» adlı saçılımnamesini eleştirdiken, bu bayın, (Bak: Forum, 1 Nisan 1968) «Proletkult'un, İdanof'culüğün, giderek Altan Zincir yazısının hiç bir düşünce sistemine dayanmaksızın ve yöntemsiz olarak körük köründe eleştiris...», derken, benim kesin bir bîhînde Andrey Sinyavskî'yi ve sosyal demokratları karşıma aldığım apaçıkta. Bu durumu, geçen hafta öfkeden yolunu ve yöntemini şaşırarak, bir-biri peş sira gelen üç cümlede üç «amaç»yla kendi düşüncelerini kendiyle çarptan çevirmenin hâlatmak zorunda değilim. Sonradan okuduğu yazının, bir kez daha «sonradan» okuması (öbür yazılarım da) kendisi için yararlı olacaktır. «Bay Zühtü Bayar ne demek ister?» Bunu anlamak için vasatın üstünde bir zekâ gerekmek, yalnız biraz dikkate ihtiyac varır.

Yukarıda kullandığım, «demagojî» sözcüğü bazı okurlara haksız ve ağır bir itham gibi gelebilir. Oysa buraya degen açıkladıklarını bile bunun bir kâraîama ve camur atma değil, hâkî ve doğru bir durumun tespiti olduğunu belgelemeye yeterlidir. Bununla birlikte bu demagojinin hangi yöntemlerle sürdürülüğünü de göstermek isterim. Ben, bu bayın dipnotunda «dahi göstermek sıkıntısında bulunmadığı» adı geçen yazında söyle bir cümle kullanmışım: «Proletkult'un, İdanof'culüğün, giderek Altan Zincir yazısının hiç bir düşünce sistemine dayanmaksızın ve yöntemsiz olarak körük köründe eleştiris...». Eleştiri en esas yöntemi dahi uygunlamanak kaçınacak kadar gözü dönmüş olan bu bay, benim «giderek» sözleşmeli metin dışı bırakıp, Sinclair adını anarak, beni okura Sinclair'ci göstermeye çalışmaktadır. Böyle bir davranışın sosyal demokrat çevrelerden gelmesi beni hîz şartımadı.

Sosyalizmi Russell'den herhangi öğrenmiş olan eleştirmen, beni «sosyalizm»den habersiz kişilerin yanlışlarını savunmakla itham ediyor ve bu konuda hiç bir belge, hiç bir mehzâb göstermiyor. Böyle ulu orta yakıştırma ve ithamlarla beni çürütmeye çalışıyor. Bir eleştirmen böyle ağır bir yargı vermeden önce gerekli incelemeleri yapıp, kanıtları gösterdikten sonra kanadını açıktır. Yoksa dilinden düşürmediği «bilimsellik» onun için bir süs, bir yafta olmaktan ileri gitmez. Biz, bütünsüzlüklerini, bilimsel olan bir takım tabillerden sonra vermiş ve gerekli olan yerlerde mehzâb göstermişizdir. Ama yazılarımızı «sonradan» okuyan gevirmenimiz gerekli hazırlığı yapmadı kendi ağızıyla sabittir. Böyle olunca hakkımızda verdiği bütünsüzlükler mesnetsiz kalmaktır ve bir karalamadan ileri geçememektedir. Üstelik gerçek marx'çı eleştirmenin kendisi olduğunu okura çok dolayı bir yoldan anlatmaya çabasın bu bay, «Sanat gibi özel bir olay karşısında...» diye

ŞADI ALKILİC YİNE HAPİSTE

Galip M. ATAÇ

Bir sürgün öyküsüydi onuna dostluğunuz...
Kuşla arkadaşım, savaşta yoldaşdım...
Tek bir sevgiliydi gözbebeklerimizde gülen...
Ortak bir nefesti dedaklarımıza türküler...

Gecmişe yöneliyorum bir an...
Öfkeli, sınırlı kahkahalar
geliyor kulaklarına. Bir dost
eli uzanıyor, otuz yıldık bulutları
yırtar gibi.

Bu kahkahalar Şadi Alkilic'tan. Su uzanan el, onun eli.

Kolikola tırmamıyoruz Seyran-tepe'nin bayırlarına. Çüce gölgeler var pesimizde. Göz hapsindeyiz. Sürgünde yaşıyoruz.

Bir bakıma, ikimiz de askeriz; Diyarbakır 7. Kor. Muhabere Taburu'nda 24 saatte, 48 saat kovuşturulan birer asker...

Şadi Alkilic, 1938 Harp Okulu Olayına adı karıştığı için suçlu. Ben de, 1937 yılında bir greve katıldığımından ötürü.

Bizim için Ankara Valilik-Kumandanlık arasında, gizli, çift aylı yazalar gelip gidiyor. Çeşitli ağır baskular altında eritilmek isteniyorduk.

Sadı, sık sık hapsettiğimizde... Bir odaya kapatıldığımızda onu, kapısında nöbetçi durdurdu süreklî. Sapancalı Nacati ve ben, arkadaki pencereden gizli, konuşur, aynı pencereden çıkışır.

Catışmanın en kızgın aylarında, Dersim işsavaşına (Tunceli'ye) de yollandılar Şadi Alkilic'in

Şehitiniz, nâmınız kalplerde
yâcîeliyor
Beyazıt Meydanı'nın sanki
kahramanları
Üniversitemizin koç yigit
çivâvanları
Siz kitabı kostunuz, onlar
kurşuna vurdu
Sizin kitaplarınız kurtaracak
bu yurdun...»

Simdi, yukarıda adı geçen yazıyı yazdığını için, Şadi Alkilic'in yine hapsestiler. Bir yazı için bu, üzçünlük hapsi!

Şaşkınlığım surdan: O yazı mı korkunç böylesine; yoksa, gevremizdeki korkak insanlar mı ağır basıyor?...

Evet, evet... Dervîşin sermayesi teşbih, kimî savcılardımızın ki de Şadi Alkilic!...

Alkilic'in hapsi ikinci gününde, Sûrî öğretmen olarak atanması, ayrı bir öykü... Kısacası: SÜRGÜN (!)... Altı yıldır, hapis, sürgün... Sürgün, hapis... Sürgün, yine hapis...

Eğer, Şadi Alkilic'in kişiliğinde, Türkiye sosyalistlerine gönüldü vermek çabasında iseler, çok öncelerden verilmiştir karşılık o davranışları:

«Ümidi gorsülmek bu milletin
Beyhude bu gayretin

mezareci

Alkilic'in «Türkiye'nin Tek Kurtuluş Yolu: Sosyalizm» adlı yazısını çıkmadan önce, sosyalizmi öven yazılar yazılmıştı. Amerika'da, günlük yedi milyon tirajlı New York Herald Tribune gazetesinde, 5.6.1963 günü sayısında, Şadi Alkilic'in yazısının sözkonusunu eden bir baş yazı yarınladı. Bunda:

«Son kırk yıldan beri (solenluğun bir tabu haline geldiği Türkiye için) bu makale bir istisna'dır.

Şadi Alkilic'in makalesinde aşırılığı ve güllüğünü, okuyan herkesin anlayabileceğini, yada, okumayanlara anlatılabilecek nitelikte olmasıdır, deniyordu.

Şadi Alkilic, bir yazı için yalnızca hapis yattı. Ve yattıktan da. Ama onun büyük avutusu var: O yazı, Türkiye'de sosyalizmi açık bir tartışma konusu yaptı. Ondan hız aian sosyalist yazarlar coşaldı. «141-142'nin dişi, turnağı licee süküdü». Bu geliş, 141-142 yi yipratan, dünya çapında, bir kampanya açılmasına da yetti. Simdi, onun ağızı bu yoldan, daha ağır yazılar, kitaplar kafilerde geçmekte... Bir gey var ki, erken öten horozun başına kesserler...

İste, iki sefer beraat eden yazı yüzünden, Adalet Bakanlığı'na vede gizli ellerce kovuştı.

Sınıf Açısından Türk Gençliği

Yazar :

Namık
Behramoğlu

İsteme adresi: GE-DA
Çağaloğlu - İstanbul
Faks: 3 T.L.

Ant Der: 547

GE-DA
BÜTÜN
YURTTA
KITAP
DAGITIMI
GENEL DAGITIM
Çağaloğlu İstanbul

Ant Der: 548

gasırtıcı bir açıklama yaparak, Marx'ı görünme çabalarına karşılık düşünsel kimliğini samimiyle ortaya koymustur. Hiç bir Marx'ı sanat kuramcisı şimdide deşin böyle bir açıklamada bulunmamıştır. Ancak Fransız parnassien'lerine ve bizim ikinci Yenici'lere özgü bir nitelendirme olan bu açıklamayı, taktikleri gereği bizim sosyal demokratlar bile kullanmadılar. Marx'ılar başlangıçından beri sanatın herseyden önce toplumsal bir olgu olduğunu savunmuşlar ve söznelik, ebreyeselliğe gibi sorunlara, sanatın özünden yaklaşımı çahışmışlardır. George Lukács, Bilyinski, G. V. Plechanov ve Ernst Fischer gibi kurameilar bu tutumdadırlar.

Bu tartışmaya neden olan, aslında daha önemli bir başka tartışma madır. D. P. gizli faşizminin sanatçıları sürüklendiği bilinçsiz bir edebi felaketin incelemesi sonucu başlıyan bu tartışma, ülkemizdeki gerçek sosyalistler ve sahte sanat havarilerini bütün nitelikleriyle ortaya çıkarabilecek mahiyettedir.

Önemli bir nokta daha kahyör; o da ülkemizin bugün içinde bulunduğu toplumsal ve estetik koşullar çerçevesinde «İlerici bir sanat stratejisinin» tespitidir. Biz ta başından beri kendi bilgi ve olanaklarımız oranında bu işe bir katkıda bulunmak istiyoruz. Böyle bir çabanın bir takım kişisel kırgınlık ve kızgınlıklara da yolaçabileceğini düşünmemiş değilim. Ancak bu tepkinin hiç beklemediğim kişilerden gelmesi beni şaşırttı.

Bu çevirmen bayın bilden «hesap sorma» cüretime de hiç şaşmadık gerçekten. «Kıysız bir gerçekliği araştırmak derken, kendi ülkesinin kırılarım yitiren bilinç yükseltalarının hesabı çoktan verilmiş ve bu hesapla kafaları karışmış gağababalırmış giderek nelere alet edilmek istedığını öğrense iyi olur. Eğer yüreğinim bir kösesinde Marx'ıhğa en ufak bir saygısi ve sevgisi kalırsa tabii...»

Zühtü BAYAR

ruan dava sonunda, Alkuş, yine, altı yıl hapis yatacak... İki yıl sürgün edilecek... Süresiz olarak, kamu haklarından yararlanamayacak!..

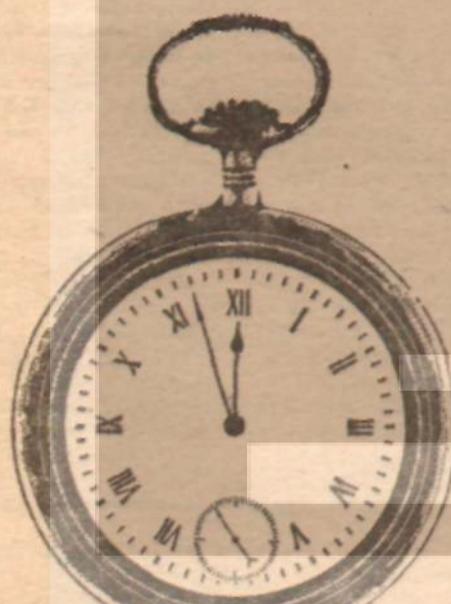
Bütün bunlar, «Türkiye'nin Tek Kurtuluş Yolu Sosyalizm demenin cezası, öyle mi? Ne umutsuz debelenmedir Türkiye'yi karanlığa çekmek isteyenlerinki!.. Tarihin akışına karşı gelmek buna derler... Buna derler insanlığını yitirmek...

Artık, onların bilmeleri gereken bir kaçınılmazlık var: Otuz yıllık dostum Şadi Alkuş!

hapsetmek, güvenilecek bir silah değildir. Zorbağın yaygınlaşma belirtileri görüldüğünde, milletice karşı koymayan, hanuniasarak, bir hak sayılabilcegi çağlar uzak görülmeli.

Türkiye sosyalistleri, yenilmez bir dayanışma içinde, Türk halkının zorbalıktan, bilgisizlikten ve yokulluktan kurtulma savasında çarpıyorlar.. Daha da çok çarpıacaklar!..

(*) «BİR ELDE KİTAP - BİR ELDE BAYRAK»
Kristal Matbaası ve Yayınevi, İstanbul, 1960

Reklam, işlerinizi saat gibi yürütür

REKLAM VE TANITMA FAALİYETLERİNİZİ
Yurt içinde ve dışında

EN ETKİLİ VE EN İSRAFSIZ ŞEKLDE YÜRÜTMEK İÇİN
Kurumuz hizmetlerinden faydalananız

BASIN İLAN KURUMU

Çağaloğlu, Türkocağı Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Besin: 60326/648

DEV ÜÇLU TAMAMLANDI

Ölmez otu

Yaşar Kemal

Yaşar Kemal
Ortadirek

15 LIRA

Yaşar Kemal
Yer demir gök bakır

15 LIRA

Yaşar Kemal'in dev üçüsünün son kitabı olan ÖLMEZ OTU da, Ant Yayımları'nın 10. kitabı olarak yayımlanmıştır. Ortadirek - Yer Demir Gök Bakır - Ölmez Otu, hem birbirinden bağınsız üç ayrı kitap, hem de bir arada okunabilecek bir bütündür. Onceki kitaplarda bir toplumun bir düş, bir mit dünyası yaratmış anlatan yazar, ÖLMEZ OTU'nda bir kişinin bir cinayet mitini yaratmasını yazmaktadır. Aynı zamanda Çukurova'daki pamuk üreticilerin dramını dile getiren ÖLMEZ OTU, Yaşar Kemal'in türkayı en iyi kullandığı, bütün yazarkâr ustalığını gösterdiği ilginç, yepyeni bir romanıdır. Lüks krome dört renkli ofset kapak içinde 484 sayfa 15 Lira'dır. Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI - P.K. 701 Sirkeci - İSTANBUL Ankara ve İstanbul Dağıtım: GE-DA.

Kemal Süker

Sabahattin Ali dosyası

7,5 LIRA

Kemal Süker

Nâzım Hikmet'in polemikleri

7,5 LIRA

Stokely Carmichael

Siyah İktidar

7,5 LIRA

Alberto Bayo

Gerilla nedir

8 LIRA

Emile Burns

Marksizmin temel kitabı

toplataldı

Che Guevara

Savaş anıları

tükendi

ANT'a abone olarak
bir kaleme 37,5 lira
tasarruf ediniz!

ANT'a abone olanlar dergimizi indirimli okuyabilecekleri gibi ANT kitaplarını da yüzde 20 indirimle alabilirler. İndirimli abone tarifemiz yıllık 44, altı aylık 22, üç aylık 11 liradır. Böylece 125 kuruga bâyiden aldığınız dergimizi 84 kuruga okuyabilir ve yılda 21 lira tasarruf edebilirsiniz. Ayrıca abonelarımız için Ölmez Otu 12, Yer Demir Gök Bakır 12, Ortadirek 12, Siyah İktidar 6, Nâzım Hikmet'in Polemikleri 6, Sabahattin Ali Dosyası 6, Savaş Anıları 8, Gerilla Nedir 4 Lira'dır. Kitaplarımızın hepsi 16,5 Lira İndirimle alan bir aboneımız dergideki indirimle birlikte bir kaleme 37,5 lira tasarruf edebilecektir. Bunun için abone bedelin ve kitapların ücretini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci İSTANBUL» adresine havale etmeniz kâlidir.

